

NAŠA LUČ

december 2006, letnik 55, številka 10

MESEČNIK ZA SLOVENCE PO SVETU

JULIAN

JANUAR

1. P **NOVO LETO**
2. T **Bazilij, Gregor**
3. S Ime Jezusovo
4. Č Angela Folinjska
5. P Milena
6. S **Gosp. razglasenje**
7. N **Jezusov krst**
8. P Severin
9. T Hadrijan
10. S Gregor iz Nise
11. Č Pavlin Oglejski
12. P Tatjana
13. S Hilarij, Veronika
14. N **2. navadna nedelja**
15. P Absalom, Pavel
16. T Marcel
17. S Anton
18. Č Marjeta Ogrska
19. P Makarij
20. S Fabijan, Boštjan
21. N **3. navadna nedelja**
22. P Vincenc
23. T Henrik
24. S Frančišek Saleški
25. Č Spreobr. ap. Pavla
26. P Timotej, Tit
27. S Angela Merici
28. N **4. navadna nedelja**
29. P Valerij
30. T Martina
31. S Janez Bosko

FEBRUAR

1. Č Brigita
2. P **Svečnica**
3. S Blaž, Oskar
4. N **5. navadna nedelja**
5. P Agata
6. T Pavel Miki in tov.
7. S Koleta, Nika
8. Č **Hieronim, Prešernov dan**
9. P Apolonija
10. S Sholastika
11. N **6. navadna nedelja**
12. P Evaldija
13. T Jordan
14. S Valentin
15. Č Klavdij
16. P Julijana
17. S Aleš, Silvin
18. N **7. navadna nedelja**
19. P Bonifacij
20. T Leon Čud. – pust
21. S **++ Pepelnica**
22. Č Sedež ap. Petra
23. P + Polikarp
24. S Matija
25. N **1. postna nedelja**
26. P Aleksander
27. T Gabrijel Žal. MB
28. S Ožbolt

2007

NAŠA LUČ

MESEČNIK
ZA SLOVENCE
PO SVETU

Pogum,
vse poti poznam!
(Tob 5,10)

Rafaelova družba,
sto let v službi
Slovencev po svetu
1907-2007

MAREC

1. Č Albin
2. P + Neža Praška
3. S Kunigunda – kvatre
4. N **2. postna nedelja**
5. P Hadrijan
6. T Miroslav
7. S Perpetua, Felicita
8. Č Janez od Boga
9. P + Frančiška Rimska
10. S 40 mučencev
11. N **3. postna nedelja**
12. P Justina – gregorjevo
13. T Kristina
14. S Matilda
15. Č Ludovika, Klemen
16. P + Hilarij
17. S Patrik, Jerica
18. N **4. postna nedelja**
19. P **Jožef**
20. T Klavdija
21. S Nikolaj Flüe
22. Č Lea
23. P + Alfonz Turibij
24. S **Gosp. oznanjenje**
25. N **5. postna, tiha ned.**
26. P Liutgar, Larisa
27. T Gelazij
28. S Bojan
29. Č Bertold
30. P + Amadej
31. S Benjamin

APRIL

1. N **6. post., cvetna ned.**
2. P Frančišek Paolski
3. T Rihard
4. S Izidor Seviljski
5. Č **Veliki četrtek**
6. P **++ Veliki petek**
7. S **Velika sobota**
8. N **VELIKA NOČ**
9. P **Velik. pon.**
10. T Ezekijel
11. S Stanislav
12. Č Julij, Zenon
13. P Martin
14. S Lidvina
15. N **Bela n., ned. bož. us.**
16. P Bernardka Lurška
17. T Inocenc
18. S Evzebij
19. Č Leon, Ema
20. P Neža Montepul.
21. S Anzelm
22. N **3. velikonočna nedelja**
23. P Jurij, Vojteh
24. T Fidelis
25. Č Marko
26. S Pashazij
27. P **Cita – dan up.**
28. S Peter, Ludvik
29. N **4. velikonočna nedelja**
30. P Pij V.

MAJ

1. T **Jožef Delavec**
2. S **Atanazij**
3. Č Filip, Jakob
4. P Florijan
5. S Gotard
6. N **5. velikonočna nedelja**
7. P Gizela
8. T Viktor
9. S Pahomij
10. Č Job
11. P Ignacij Lakonijski
12. S Leopold, Pankracij
13. N **6. velikonočna nedelja**
14. P Bonifacij – proš. dan
15. T Zofija – proš. dan
16. S Janez Nep. – proš. d.
17. Č **Vnebohod**
18. P Janez I.
19. S Urban
20. N **7. velikonočna nedelja**
21. P Krištof Magellanes
22. T Marjeta
23. S Socerb, Renata
24. Č Marija Pomočnica
25. P Beda Častitljivi
26. S Filip Neri
27. N **BINKOŠTI**
28. P **Marija Mati Cerkve**
29. T Maksim Emonski
30. S Kancijan in tov.
31. Č Obiskanje DM

JUNIJ

1. P Justin
2. S Marcellin, Peter – kvatre
3. N **Nedelja Sv. Trojice**
4. P Kvirin
5. T Bonifacij
6. S Norbert
7. Č **SV. REŠ. TELO IN KRI**
8. P Medard
9. S Primož, Felician
10. N **10. navadna nedelja**
11. P Barnaba
12. T Gašper
13. S Anton Padovanski
14. Č Valerij
15. P **Srce Jezusovo**
16. S Srce Marijino
17. N **11. navadna nedelja**
18. P Gregor
19. T Nazarij
20. S Silverij
21. Č Alojzij Gonzaga
22. P Janez, Tomaž
23. S Jožef Cafasso
24. N **Roj. Janeza Krst., kres**
25. P **Viljem, dan drž.**
26. T Jožef Marija Escrivá
27. S Ema Krška
28. Č Irenej
29. P **Peter in Pavel**
30. S Prvi rim. muč.

JULIJ

1. N **13. nav. ned. Slov. po svetu**
2. P Ptujskogorska MB
3. T Tomaž
4. S Urh, Elizabeta
5. Č **Ciril, Metod**
6. P Marija Goretti
7. S Vilibald
8. N **14. navadna nedelja**
9. P Avgustin, Veronika
10. T Amalija
11. S Benedikt
12. Č Mohor, Fortunat
13. P Henrik
14. S Kamil Leljski
15. N **15. navadna nedelja**
16. P Karmelska MB
17. T Aleš, Justa
18. S Friderik, Elija
19. Č Makrina
20. P Marjeta
21. S Lovrenc iz Brind.
22. N **16. navadna nedelja**
23. P Brigita Švedska
24. T Krištof
25. S Jakob Starejši
26. Č Ana, Joahim
27. P Gorazd, Kliment
28. S Viktor
29. N **17. navadna nedelja**
30. P Peter Krizolog
31. T Ignacij Lojolski

AVGUST

1. S Alfonz M. Ligorij
2. Č Evzebij, porcijunkula
3. P Lidija
4. S Janez M. Vianej
5. N **18. navadna nedelja**
6. P **Jezusova spremeniitev**
7. T Kajetan
8. S Dominik
9. Č Terezija Benedikta
10. P Lovrenc
11. S Klara
12. N **19. navadna nedelja**
13. P Poncijan, Hipolit
14. T Maksimilijan Kolbe
15. S **M. VNEBOVZETJE**
16. Č Rok, Štefan
17. P Hijacij
18. S Helena
19. N **20. navadna nedelja**
20. P Bernard
21. T Pij X, Zdenko
22. S Marija Kraljica
23. Č Roza iz Lime
24. P Jernej
25. S Ludvik, Jožef
26. N **21. navadna nedelja**
27. P Monika
28. T Avguštin
29. S Mučen. Janeza Krst.
30. Č Feliks (Srečko)
31. P Rajmund

SEPTEMBER

1. S Egidij, Brezjan. MB
2. N **22. nav., angel. ned.**
3. P Gregor Veliki
4. T Mojzes, Rozalija
5. S Bl. mati Terezija
6. Č Zaharija
7. P Regina
8. S **Rojstvo DM**
9. N **23. navadna nedelja**
10. P Nikolaj Tolentinski
11. T Gabrijel
12. S Ime Marijino
13. Č Janez Zlatousti
14. P **Poviš. sv. Križa**
15. S Žalostna MB
16. N **24. navadna nedelja**
17. P Robert Belarmin
18. T Riharda, Irena
19. S Januvarij
20. Č Andrej Kim in tov.
21. P Matej
22. S Mavricij – kvatre
23. N **25. navadna nedelja**
24. P **Anton M. Slomšek**
25. T Sergij Radoneški
26. S Kozma, Damijan
27. Č Vincencij Pavelski
28. P Venčeslav
29. S Mihael, Gab., Rafael
30. N **26. navadna nedelja**

OKTOBER

1. P Terezija D.J.
2. T Angeli varuhi
3. S Frančišek Borgia
4. Č Frančišek Asiški
5. P Marija Favstina
6. S Bruno
7. N **27. nav., rožnoven. n.**
8. P Pelagija, Benedikta
9. T Janez Leonardi
10. S Florencij
11. Č Firmin, Bruno
12. P Maksimilijan Celjski
13. S Koloman
14. N **28. navadna nedelja**
15. P Terezija Avilska
16. T Hedvika, Marjeta
17. S Ignacij Antiohijski
18. Č Luka
19. P Pavel od Križa
20. S Vendelin
21. N **29. nav., misijon. ned.**
22. P Marija Saloma
23. T Janez Kapistran
24. S Anton M. Klaret
25. Č Darija, Darinka
26. P Lucijan
27. S Sabina
28. N **30. nav., žeg. ned.**
29. P Felician
30. T Marcijan
31. S **Bolfenk – d. ref.**

NOVEMBER

1. Č **VSI SVETI**
2. P **Verni rajni**
3. S Viktorin Ptujski
4. N **31. nav., zahval. ned.**
5. P Elizabeta, Zaharija
6. T Lenart
7. S Engelbert
8. Č Bogomir
9. P Posvet. later. baz.
10. S Leon Veliki
11. N **32. navadna nedelja**
12. P Jozafat Kuncevič
13. T Stanislav Kostka
14. S Nikolaj Tavelij
15. Č Albert Veliki
16. P Marjeta Škot., Jedrt
17. S Elizabeta
18. N **33. navadna nedelja**
19. P Matilda
20. T Gelazij, Edmund
21. S Darovanje DM
22. Č Cecilija
23. P Klemen, Kolumban
24. S Andrej Dung in tov.
25. N **KRISTUS KRALJ**
26. P Valerijan Oglejski
27. T Modest, Virgil
28. S Katarina Labouré
29. Č Saturnin
30. P Andrej

DECEMBER

1. S Eligij, Natalija
2. N **1. adventna nedelja**
3. P Frančišek Ksaver
4. T Janez Dam., Barbara
5. S Saba
6. Č Miklavž
7. P Ambrož
8. S **Brezmadežna DM**
9. N **2. adventna nedelja**
10. P Maver, Loretska MB
11. T Damaz
12. S Konrad
13. Č Lucija
14. P Janez od Križa
15. S Kristina
16. N **3. adventna nedelja**
17. P Lazar
18. T Teotim
19. S Urban
20. Č Vincencij
21. P Peter Kanizij
22. S Frančiška Cabrini – kvatre
23. N **4. adventna nedelja**
24. P Adam, Eva, sv. večer
25. T **BOŽIČ**
26. S **Štefan – dan sam.**
27. Č Janez Evangelist
28. P Nedolžni otroci
29. S Tomaž, Becket
30. N **Sv. družina**
31. P Silvester

NAŠA LUČ

Glasiló Zveze slovenskih izseljenskih duhovnikov, diakonov in pastoralnih sodelavcev v Evropi za verska, kulturna in narodna vprašanja

Kako se bo advent dotaknil nas, naših src, je odvisno od vsakega posameznika. Bomo čakali ali pričakovali? Bomo pustil Bogu, da vstopi v naš dom, da nas prenovi, oživi, osreči?

Martin Brumec, zmagoviti vinogradnik iz Švice 2

Se je res vredno poročiti? 6

Bog je stvarnik 8

Sveta Trojica v Lendavskih gorica 9

Oligarhija 10

Prisluhnimo domovini 11

Slovenija moja dežela 14

Iz življenja naših župnij 16

Dolgo potovanje k tebi 38

Lučkin kotiček 41

Malo za šalo 42

Oglasi 43

Prva str. ovitka: M. Smerke:
Ljubljanski slikar, Brezmadežna
Druga str. ovitka: Z. Podvinski
Adventni venček
Tretja str. ovitka: Arhiv SKM Freyding-Merlebach
40. obletnica društva Jadran
Četrta str. ovitka: J. Modic
Sveti Miklavž

Advent za Boga ali za evro?

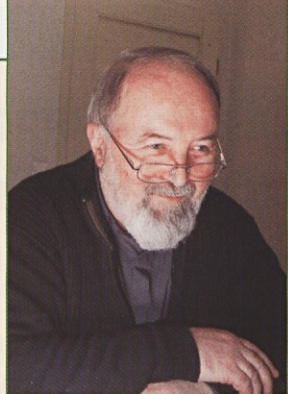
December nas naravna v adventno razpoloženje. Zvrstijo se različna obhajanja, ki stremijo v pripravo na božič. God sv. Miklavža je srečanje za otroke in odrasle, saj je ob njegovem zgledu podčrtana dobrodelnost, pozornost do bližnjih, posebej tistih, ki so v revščini. Naše srce usmeri pogled na drugega s pozornostjo do njegovega trpljenja, ki se pogosto ne vidi sredi vsakdanjega vrveža, ampak ga je treba odkriti.

V našem nenavadno duhovno razmetanem svetu se je marsikje uveljavilo praznovanje božičnih srečanj, ki niso nič kaj dosti v skladu s krščanskim vabilom k poglobitvi vase in notranjemu očiščenju od navlake, ki se nezadržno nabira v nas. Ta praznovanja imajo malo skupnega s pripravo na božič – praznik Gospodovega prihoda na svet. So bolj nostalgija po tistem, kar je tiha in globoka želja vsakega človeškega srca, da bi se v njem naselil blagodejni mir. Muzika, krepka jedaja in božične sladice in ples ne prinesejo tega.

Kdo še ve za praznovanje v čast Brezmadežni? Ta krepostna žena Marija je osrednja oseba adventnega časa in njo bi morali imeti pred očmi, če hočemo nekoliko globlje dojeti, kako naj človek postane deležen in pridružen rojstvu Boga danes v naš svet. Bog med nami, Emanuel, se lahko rodi tudi danes in ljudje ga lahko spoznamo sredi našega življenja, da prihaja in prinaša rešitev od tegob, ki nas pestijo. Le streho mu je treba najti v domu in prostoru, kjer živimo in delamo.

Letos se bo v naši domovini pa morda bolj ko ne tudi med nami ves ta čas vrtela še ena tema, tista o denarju. Ne le da je advent čas, ko nas bo marsikatera dobrodelna organizacija povabila, naj nekaj darujemo za potrebne ljudi v svetu ali za kak drug dober namen. V Sloveniji se bo veliko govorilo o evru, ki postane po novem letu tudi naš denar. Informacije v stilu »vse o evru« že ponujajo državne in medijske ustanove. Ljudem naznanjajo, kaj nas čaka v prvih tednih prihodnjega leta. In tako je tudi prav, saj se je treba pripraviti na odgovorno ravnanje z nekoliko drugačno valuto.

Tudi uredniki našega glasila moramo spregovoriti o denarju. Naročnina za Našo luč se bo povečala z novim letom na 27,- €. Skok ni majhen, vendar smo v uredništvu sprejeli sklep, da ustrezemo našim bralcem, ki so pogosto pogošali NL v juliju ob izseljenski nedelji. Tako bo od prihodnjega leta naprej izšlo dvanajst števil revije, vendar bo juljska številka dvojna. Prejeli boste torej eno izdajo več kot doslej in ta bo posebej posvečena temeljnim premislekom o slovenskem izseljenstvu. Prinesla bo prispevke o stanju slovenskega izseljenstva in zdomstva in o zavesti ter o vrednotah Slovencev po svetu med ljudmi v domovini. Zdi se, da ravno na tem področju izseljenci nemalokrat naletimo na stvari, ki nas čudijo in ki bi jih veljalo bolj natančno preiskati, jih izpostaviti slovenski javnosti doma in na tujem. Prepričani smo, da boste to spremembo sprejeli z razumevanjem in tudi z veseljem. Naša revija ne bo dražja zaradi evra, ampak zato, da vam bo prinesla več.

J. Pucelj

Martin Brumec, zmagoviti vinogradnik iz Švice

*Brez vina si ne moremo zamisliti maše,
brez vina ne mine nobeno druženje
prijateljev, brez vina ni slovenske
družbe.*

S tega vidika nam je Martin Brumec v Švici popolnoma nepogrešljiv. S srcem je predan svojemu vinogradniškemu delu in kletarstvu, velikodušno skrbi, da se nikoli ne bi ponovila zadrega iz galilejske Kane v Jezusovem času, ko je zmanjkalo vina na svatbi. Kjer je zraven Martin, dobre žlahtne kapljice ne manjka. Pozorno spremlja tudi stanje zaloga vina v Slovenski katoliški misiji in jih velikodušno dopolnjuje. V šali sem mu nekoč rekel: "Pazi, da ne boš v svoje vino primešal vode, drugače bodo moje maše neveljavne." Sicer dobro vem, da se pri njem tega ni bati. In to so opazili tudi drugi. Kakovost Martinovih vin je zablestela na vinskem sejmu v Zürichu in obsuli so ga z najvišjimi priznanji.

Z ženo Nado v dobrem in manj dobrem

Vedno nasmejani in z zlatom obdani Martin

Martin, beseda je tvoja. Vem, da si skromen, a vendarle lahko nekaj poveš o svojem izjemnem uspehu. Zaposlen sem kot vodja vinogradniško-kletarskega podjetja Siebe Dupf Kellerei v Liestalu. Pri številnih ocenjevanjih naših vin v preteklosti so nam dodelili kar precej najvišjih odlikovanj. Tudi letos smo dosegli zelo dober uspeh, saj smo med pridelovalci vin v kantonu Basel dosegli tri zlate in tri srebrne medalje. Naši konkurenti so dobili samo tri srebrne medalje. To je bil res pravi rekord. Med nagrajena vina spadata tudi eno belo in eno črno vino moje lastne pridelave. Sam namreč zasebno pridelam od 3000-4000 steklenic vina letno. In obe moji vini sta dobili zlato medaljo.

Ni še tako dolgo, ko je bila v Sloveniji glavna pijača naših mož v gostilnah "špricer" (vino z mineralno vodo). Verjetno to res ni bilo izraz največjega spoštovanja do vina ...

"Špricer" je nadomestilo pivu – za poletno žejo. Tisti pa, ki uživajo ob pitju vina, mineralne vode vanj ne mešajo. V današnjem času se povsod količinsko pije manj alkoholnih pijač, ljudje pa za uživanje pijače izdajo prav toliko oz. še več denarja. Vina se popije manj, a pije se boljše vino. To vpliva tudi na pridelavo. V Švici je točno predpisano, da lahko na kvadratni meter pridelamo največ en kilogram grozdja, včasih je to bilo 2,5 kg. Zato smo uspeli dvigniti kakovost na tako visok nivo, da se lahko celo mednarodno uveljavljamo s prejetimi odlikovanji.

Kaj lahko poveš od današnji kulturi pitja vina naših rojakov v domovini?

Po moji presoji so tudi Slovenci v domovini dobri pivci svojega lastnega vina. Če vzamem za primer Dolenjsko, kjer se prideluje cviček. Ljudje so cvičku zvesti in ga imajo radi. Razširil se je tudi po drugih predelih Slovenije in ker je kot vinska sorta zaščiten, se je temu primerno dvignila tudi njegova cena. Proizvodnja je zaščiten, kakor tudi prodaja – to pa govori o visoki kakovosti. Sploh pa je v zadnjih letih na splošno kakovost slovenskih vin že zaradi dobrih letin zelo dobra.

Kakovosti vin se pridružuje tudi zunanji izgled embalaže, steklenic. Ponudba vina ustreza tudi pričakovanju oči in ne samo pričakovanju okusa ...

Nekateri kupci želijo vino najprej poskusiti, drugi ga kupujejo z očmi. Torej je za te slednje najprej merilo lepo oblikovana steklenica in etiketa. Tekma izgleda steklenice in etiket je v mednarodnem obsegu zelo pomembna za prodajo. Kdor tu zamuja, zapravlja možnosti za uveljavljanje kakovostnega vina in s tem povezane prodaje.

Od kod pravzaprav tebi taka ljubezen do vinogradništva in kletarstva?

Že od mladih nog me spremlja delo v vinogradu. In zapisalo se je v spomin – kmečki sin pač ne more biti mestni sin in ne obrnjeno. To mi je enostavno pri srcu. Pri mnogih poklicih je tako, da neuspehi hitro zmanjšajo voljo. Če bi bil poklicni voznik in bi imel same nesreče, bi verjetno kmalu odnehal. Pri vinogradništvu in kletarjenju se z izkušnjami običajno hitro

množijo uspehi in to je dobra motivacija za ljubezen do dela. Seveda komercialno razmišljanje tudi tu ne rodi posebnih sadov. Moje teženje ni namenjeno količini pridelave in obsegu prodaje, temveč vedno napredku kakovosti in sprejemanju te kakovosti s strani strank. Uspeh se spodbudi samo s kakovostjo, z vloženim trudom in časom. Samo z znanjem se ne da nič pomembnega doseči. Potrebne so izkušnje. Pa ne samo lastne – tudi izkušnje, ki jih delavci v tem poklicu radi delimo med seboj, so izjemno pomembne.

Kaj pa pravi na vse to žena Nada? Je ni zagrabil strah, da bi mož postal prevelik prijatelj vina? – No, saj vemo, kaj to pomeni ...

Moja žena je ponosna in zadovoljna, da mi je vino prijatelj in pomočnik pri vzdrževanju družine. Če bi bil jaz tak prijatelj vina, da bi se zapil, potem vino ne bi bilo več moj prijatelj, ampak sovražnik. Takega odnosa do vina pa se moramo vsi varovati.

Kako in kje se je tvoje življenje začelo?

Doma sem iz Loč pri Slovenskih Konjicah. Odraščal sem na kmetiji s 16-imi hektari zemlje, nekaj živine, precej smo imeli sadovnjakov in vinogradov. Po osnovni šoli sem na poklicni šoli nadaljeval izobraževanje v vinogradniško-sadarski smeri, sprva z večjim poudarkom na žganjarstvu. Opravi sem petletni poklicni staž pri podjetju Slovenijavino.

In potem si se odločil za Švico ...

Preprosto sem si želel doživeti še kaj več, kot je življenje v domovini. Danes mnogi gredo v tujino potovati,

Martin Brumec s člani odbora Veseli Martin na 30. jubilejnem martinovanju

se izobraževat, a takrat to ni bilo mogoče. Podjetje Slovenijavino, kjer sem bil zaposlen, sem zaprosil, naj mi dajo možnost odhoda v tujino za dve leti in me potem sprejmejo nazaj. Direktor mi je dejal: "Veš, služba pri nas te bo čakala tudi čez tri leta, če hočeš. A vem, da ti tako ali tako ne boš hotel priti nazaj." In tako je tudi bilo. V Švico sem odšel z 21 leti. To je bilo leta 1969 in sedaj sem tu že dobrih 37 let. Kmalu po prihodu v Švico sem spoznal Nado, ki je danes moja zvesta, dobra in skrbna žena. Ona je bila v Švici že pred mano. Imava tri otroke: Marka, Benjamina in Angeliko. Leto in pol sem delal samo v žganjarstvu in tu dosegel pomembne rezultate. Nato sem dlje časa delal samo v vinarstvu, zadnjih 22 let pa delam v pridelavi vina in žganjarstvu. To je zanimivo in zahtevno delo, saj zahteva dobro poznavanje vinogradništva, kletarstva, sadjarstva in izdelovanja žganih pijač.

Ne spomnim se, da bi te kdaj videl brez tvojega značilnega čudovitega in iskrenega nasmeha. Prav tako te še nikoli nisem videl opitega. Torej si "zadovoljni Štajerc" tudi zaradi česa drugega ...

Opija se človek, ki ne pozna svoje mere in še bolj, če je v življenju razočaran. Moja sreča sloni na osebnem moralnem zadovoljstvu v delu in v odgovornosti do

Sodi so polni, izgledi so dobri.

tega, kar počnem. Seveda je največji delež zadovoljstva topel dom in vera, potem šele pride služba in poklic. Zato ne dopustim, da bi se primešalo kaj slabega.

Lahko predstaviš kakšno zanimivo izkušnjo oz. poseben dosežek svojega življenja?

Posebej me je izučilo, ko sem se ga nekoč tako napil, da sem bil potem tri dni bolan. Poučna izkušnja za uspešnega vinarja, da spozna prave meje dobrega in slabega v svojem poklicu. Za največji dosežek pa štejem, da sem si v Švici ustvaril dom in družino. V življenju je to vendarle prav poseben temelj.

V okviru Slovenske misije ste ustanovili poseben odbor, ki si je nadel ime "Veseli Martin". In njegov predsednik si ti, ki si res vedno "veseli Martin". Kako je prišlo do te ideje?

V mlajših letih smo čutili zelo močno potrebo po povezovanju. Na vse načine smo napenjali možgane, kako bi se lahko združevali in srečevali. Poleg dela slovenskih duhovnikov smo morali tudi sami kaj storiti in organizirati. Oblikovali smo odbor, ki v edinosti vztraja že prek 30 let. Naša glavna skrb je vsakoletno martinovanje, ki je za romanjem v Einsiedeln druga največja prireditev v Švici. Rojake iz Švice in od drugod vabim, da bi se nam v velikem številu pridružili na

Dobro vino se spozna tudi po vonju.

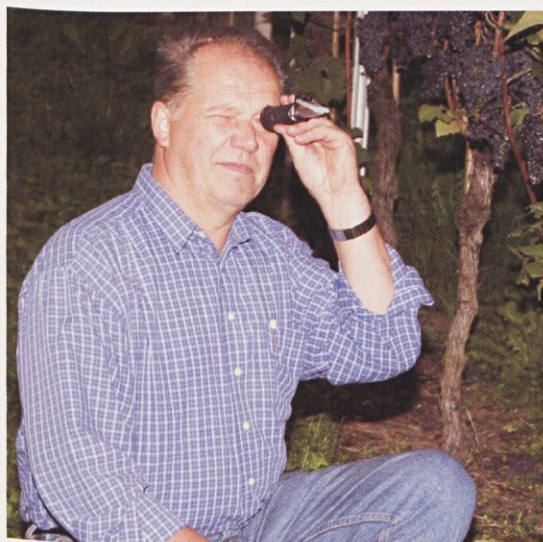
letošnjem martinovanju, ki bo 11. novembra v Zuchwilu pri Solothurnu. Prav tako vsako leto organiziramo izlet ali romanje v tujino in še marsikaj. S svojo odgovornostjo podpiramo tudi zbiranja rojakov k slovenskim mašam.

V Švici imamo veliko veselje, družabnih srečanj in prireditev. Zanimivo je, da se tu izjemno redko vidi koga, ki bi pregloboko pogledal v kozarec. Kakšna so tvoja opažanja?

Ljudje se zavedajo svoje odgovornosti do družin in se temu primerno obnašajo. To je zelo pozitivno. Niti martinovanja ne izkoristijo kot izgovor za popivanje. Vse se odvija na nivoju, pripravljen je kulturni program, dovolj je gibanja, plesa, pogovorov ...

Ali si kdaj občutil zapostavljenost, ker si tujec? Kako so zadržani Švicarji reagirali na tvoje velike vinogradniške dosežke, posebno še ob zadnjih prizadevanjih, da bi odnos do tujcev v Švici močno zaostri?

Sam nisem bil zaradi položaja tujca nikoli prizadet. No, sicer imam danes poleg slovenskega tudi švicarsko državljanstvo. Seveda sprašujejo po mojem izvoru, na katerega sem ponosen. Ob mojih zadnjih uspehih novinarje to še posebej zanima. V Švici sem uspel s prizadevnostjo in s človeškim odnosom do domačinov. To mi vsi priznavajo in spoštujejo. Vino se ceni po lastni kakovosti in človek prav tako, a vendar gre za dve različni stvari. Ne bi želel, da mene preso-jajo po kakovosti vina in vino po mojih osebnih kakovostih.

Pri merjenju vsebnosti sladkorja v grozdju

Bogate letine in najvišja odličja

Kako gledaš na delo Slovenske katoliške misije v Švici? Sam si v njej zelo dejaven in ti je zato dovoljena kritika od znotraj ...

Vsekakor smo lahko srečni, da imamo slovensko duhovno oskrbo. Ko smo pred leti izgubili enega od dveh slovenskih duhovnikov, je to bilo za nas silno boleče, danes pa vidimo, da se je s časom vse dobro uredilo. Da bi le tako ostalo.

V Švici sta si z ženo Nado postavila dom, hišo. Torej sklepam, da tu tudi do konca ostajata ...

Dokler je človek sam ali so otroci še majhni, je odločitev za vrnitev v domovino lahko dokaj preprosta. Čim pa si otroci že iščejo poklic in službo, se vse spremeni. Če bi se z ženo vrnila, bi bila v domovini brez družine in prav tako otroci tu v Švici. To pa ni idealno. Najlepše je, če se človek v tujini živi in sprejme, da je tu tudi doma. Odločitev za vrnitev v Slovenijo ni izključena, vsekakor pa sedaj ni predvidena.

Martin, v imenu naših rojakov se ti zahvaljujem, ker veliko prispevaš k našemu povezovanju in medsebojnemu sodelovanju. Z ženo Nado sta naša nepogrešljiva prijatelja. Naj se zato tudi vajini osebni uspehi samo še množijo!

Pogovarjal se je David Taljat

Še sama

Petra! Približujem se tridesetim, a mi še ni uspelo najti človeka, s katerim bi začela skupno pot. Strah me je samote, ni mi do tega, da bi ostala sama. Rada bi se poročila, imela družino, otroke. Včasih se zbojim, da mi bo življenje pobegnilo. Hitreje kot gredo leta, teže je ...

Ada

Draga Ada! Ne, nisi ustvarjena za samoto. Ljudje potrebujemo družino in povezanost z drugimi. Že takoj na začetku Svetega pisma vidimo Adama, ki išče sebi primerno pomočnico. Ni pa popolnoma sam. Bog opazi njegovo stisko še pred njim, ko pravi: »Ni dobro človeku samemu biti.« Tedaj si začne človek iskati družino, ki mu je ne more nadomestiti ne rastlinski ne živalski svet. Razveseli se šele ob ženi, ki jo prepozna za sebi enako: »To je zdaj kost iz mojih kosti in meso iz mojega mesa.«

Kot Adam ni bil sam, ko je iskal in čakal, tudi ti nisi popolnoma sama v tem čakanju. Bog pozna tvoje hrepenenje in ga želi izpolniti. Obenem je samo on tisti, ki lahko povsem zapolni našo samoto. Ko človek najde človeka, se razveseli, dokončno izpolnjenost pa lahko živi le v odnosu do Boga. Zato velja za kristjana, da vedno ostane njegov prvi klic – pa naj je poročen ali samski – hoja za Kristusom. V tem odgovoru boš vedno bolj spoznavala božjo ljubezen, ki te odpira za življenje in ti omogoča živeti veselje kljub trpljenju, ki ga prinaša samota.

Zato lahko živiš ta čas kot čas priprave, a tudi kot odgovor na to, kar Bog od tebe želi danes. Ko se učiš dobrote, ki ne išče sebe, a tudi zvestobe, trdnosti, zaupanja ..., bo postajalo tvoje srce vedno bogatejše, kar pomeni, da bo tvoja dota lepša.

Tako se spreminja vsak dan v novo bogastvo, nov odgovor Bogu in korak k njemu. Ne obupaj v tem čakanju: Bog ve, kdaj je primeren čas, in tudi, kaj je za nas najprimernejše. Lahko pa ga vedno znova sprašuješ, kaj želi od tebe, kaj lahko storiš, da boš odgovorila na njegovo voljo – spleča se, ker nam vedno želi tisto, kar nas osreči bolj, kot bi sami pričakovali.

Petra

SE JE RES VREDNO POROČITI?

Precej mladih dandanes trdi, da ne vidijo nobenega razloga za to, da bi sklenili zakon. Imajo se radi in vidijo v tem zadostno opravičilo, da živijo skupaj. Popolnoma jih razumem, a vendar menim, da se motijo.

Res je namreč, da so državni zakoni in družbene navade polagoma vzeli smisel zakonu med možem in ženo.

- Omogočanje ločitve vzame sklenjeni zakonski zvezi gotovost, da se bosta zakonca trudila in borila za njeno ohranitev.
- Družbeno sprejetje zunajzakonskega ljubimkanja odpravlja zahtevo zvestobe.
- Splošno sprejetje sredstev proti spočetju vzame otrokom vrednost in pomen.

Kaj ostane potemtakem od nekdanje veličine zakonske zveze? Kaj ostane od tveganega podviga, ki je ta vedno bila? Zakaj naj bi še opravljali predpisane formalnosti bodisi v cerkvi bodisi pred sodnikom? S tega gledišča bi bilo treba dati prav tistim, ki zagovarjajo popolno prvenstvo in zadostnost ljubezni ... potem pa jim prikazati nekaj, kar je bistveno pomembno – in sicer, da je brez zakonske zveze nemogoče resnično in dokončno ljubiti.

Usposobiti se za ljubezen. Čeprav se morda zdi komu nenavaden, ni gornji nasvet prav nič čuden. Na vseh področjih človeškega življenja se je treba učiti in usposabljanje. Zakaj to ne bi držalo za ljubezen, ki je sicer najprijetnejša, a tudi najtežja od naših dejavnosti? Jacinto Benavente trdi, da mora iti »ljubezen v šolo«. To je res. Prav kakor mora npr. uriti svoje ude, kdor hoče biti dober športnik, se je treba vaditi tudi, če hočemo resnično ljubiti.

Resnično, poroka usposablja za ljubezen. Zdi se, da se današnji kulturi ne posreči razumeti zakona; gleda nanj kot na nekak obred, kot na pogodbo, na obveznost ... Nekaj, kar sicer ni napak, a je prerevno. V svojem najglobljem, intimnem bistvu je poroka čudovit izraz svobode in ljubezni. Poročni »hočem« je globoko, dejanje, s katerim se dve osebi popolnoma predata in si obljubita, da se bosta ljubili vse življenje. Ljubezen vseh ljubezni; vzvišena ljubezen, ki mi omogoča, da »ljubim zares«, mi krepi voljo in jo usposablja, da ljubim na višji stopnji; postavlja medsebojno ljubezen v višji krog. Zato, če se ne poročim, če izključim to dejanje spolne predaje, ne bom mogel zares ljubiti svojega zakonskega druga, prav kakor ne more govoriti nekega novega jezika, kdor se ga ni naučil.

Ko je pisala mlada žena Bismarku, da jo bo, »ubogo deklico iz province, pozabil med princesami in diplomatinjami«, ji je ta odgovoril: »Ali pozabljaš, da sem te poročil zato, da te bom ljubil?« Te besede vsebujejo globoko intuicijo; tisti »da te bom ljubil« ne pomeni le preproste, pa četudi trdne odločitve za prihodnost, temveč pomeni: »da te bom mogel ljubiti« resnično, vzvišeno, definitivno.

Poročiti se ali »skupaj živeti«? Pri tem ne gre za papirje. Kar smo napisali, ima močne posledice na področju psihologije. Človek je srečen le, kadar podvzame kaj velikega, kar resnično poplača napor. Najpomembnejše, kar lahko storita moški ali ženska, je ljubiti. Vredno je posvetiti vse življenje temu, da moremo vedno bolj in bolj intenzivno nekoga ljubiti. V resnici je to edino, kar zasluži našo popolno zavzetost; vse ostalo, prav vse, naj bi bilo le sredstvo, da to dosežemo.

Prav s tem, ko se poročim, ustvarim pogoje, da se lahko posvetim brez zadržkov nalogi, ki je ljubezen. V nasprotnem primeru, ko le »živiva skupaj«, usmerjam vse svoje napore, čeprav se tega morda ne zavedam, v to, da »branim svoj položaj« ali da ne »izgubim tega, kar sem dosegel«.

Vse postane na ta način negotovo: odnos se lahko razbije vsak trenutek. Nisem gotov, da me bo drugi resno poskušal ljubiti in premagovati vsakodnevna trenja. Zakaj naj bi to poskušal jaz? Ne smem se brezskrbno pokazati takega, kakršen sem, da moj partner ne opazi pri meni kakih napak, ki jih »ne prenese«, in se odloči, da z mano ne more naprej. Ob takih težavah, ki pa gotovo pridejo, je skušnjava, da bi vse skupaj pustil, lahko zelo blizu, posebno, ker mi tega koraka nič ne preprečuje.

Skratka, zgolj to, da »sva skupaj«, brez dokončne predaje, ustvarja vzdušje, v katerem je končni smisel zakona – rasti ter dozorevati v ljubezni in sreči – v veliki nevarnosti.

Ljubezen ali »papirji«? Trditev, da je pomembno predvsem, »da se imava rada«, se mi zdi pravilna, saj je ljubezen resnično edino, kar je pomembno. Te misli se ne smemo bati. Pojasnil pa sem že, da ni mogoče govoriti o pravi ljubezni, kjer ni medsebojne in izključne podaritve, to je – brez poroke. Papirji in družbeno priznanje niso pomembni – razen kolikor pomenijo zunanjo potrditev medsebojne predaje. V tem pogledu pa postanejo nujni.

Zakaj? Z družbenega vidika so »papirji« potrebni, kajti zakon ima posledice v civilni družbi: družina je ali naj bi bila ključ za pravno urejanje in zdravje v družbi. Zato je potrebno sporočiti javnosti, da sva z določeno osebo sklenila zamenjati stan in ustanoviti družino.

Predvsem pa izhaja javna razsežnost zakonske zveze v obliki verskega in civilnega obreda, s praznovanjem v krogu sorodnikov in prijateljev, ter vabil in sporočil – vse to izhaja iz velikanskega pomena, ki ga ima sklenjena zveza za oba zakonca. Če bo to dejanje korenito preokrenilo moje življenje na bolje, če mi bo dovolilo resnično in čudovito pustolovščino, hočem, da ostane to zasidrano v spominu. Nič se ne da primerjati s poroko. To dejanje me postavlja v neprimerljiv položaj za notranjo rast, da postanem boljši človek in dosežem tako svojo srečo. Kako ne bi tedaj široko oznanjal svojega veselja?

Se nadaljuje

Bog je stvarnik

51. Zakaj je pomembna trditev: »V začetku je Bog ustvaril nebo in zemljo« (1 Mz 1,1)?

Zato, ker je stvarjenje temelj vseh odrešenjskih božjih zamisli; razodeva vsemočno in modro božjo ljubezen; je prvi korak k zavezi edinega Boga s svojim ljudstvom; je začetek zgodovine odrešenja, ki doseže vrhunec v Kristusu; je prvi odgovor na osnovna človekova vprašanja o njegovem izvoru in njegovem cilju.

52. Kdo je ustvaril svet?

Oče, Sin in Sveti Duh so eno samo in neločljivo počelo sveta, tudi če delo stvarjenja sveta posebej pripisujemo Bogu Očetu.

53. Zakaj je bil svet ustvarjen?

Svet je bil ustvarjen v slavo Boga, ki je hotel razodeti in priobčiti svojo dobroto, resnico in lepoto. Poslednji cilj stvarstva je ta, da bo Bog v Kristusu končno postal »vse v vsem« (1 Kor 15,28), v svojo slavo in našo blaženost.

»Božja slava je živi človek, in človekovo življenje je gledati Boga« (sveti Irenej).

54. Kako je Bog ustvaril veselje?

Bog je ustvaril veselje svobodno z modrostjo in ljubeznijo. Svet ni proizvod nujnosti, slepe usode ali naključja. Bog je »iz nič« (»ex nihilo«) (2 Mkb 7,28) ustvaril urejen in dober svet, katerega neskončno pre-sega. Bog po svojem Sinu in Svetem Duhu ohranja v bivanju svoje stvarstvo in ga vzdržuje v biti, mu daje delovati in ga vodi v smeri k njegovi dovršitvi.

55. V čem obstaja božja previdnost?

Božja previdnost obstaja v ukrepih in posegih, s katerimi Bog vodi svoje stvarstvo k poslednji popolnosti, h kateri ga je poklical. Bog je suvereni gospodar svojega načrta. Toda za njegovo uresničenje uporablja tudi sodelovanje svojih ustvarjenih bitij. Hkrati daje svojim stvarjem dostojanstvo, da same delujejo, da so vzroki druge drugim.

56. Kako človek sodeluje z božjo previdnostjo?

Bog daje človeku in tudi zahteva od njega, spoštujejo pri tem seveda njegovo svobodo, da sodeluje z njim s svojimi dejanji, svojimi molitvami in celo s svojim trpljenjem. Bog sam namreč »po svojem blagohotnem načrtu« deluje v človeku, da »hoče in dela« (Flp 2,13).

57. Če je Bog v svoji previdnosti vsemočen, zakaj tedaj obstaja zlo?

Na to boleče in skrivnostno vprašanje more dati odgovor samo celota krščanske vere. Bog nikakor ni niti neposredno niti posredno vzrok zla. Bog osvetljuje skrivnost zla po svojem Sinu Jezusu Kristusu, ki je umrl in vstal, da bi premagal veliko moralno zlo, ki je greh ljudi in predstavlja korenino slehernega zla.

58. Zakaj Bog dopušča zlo?

Krščanska vera nam daje gotovost, da Bog ne bi trpel zla, ko ne bi tudi iz zla storil dobro. Bog je to že čudovito uresničil ob Kristusovi smrti in vstajenju: iz največjega moralnega zla, namreč iz umora svojega Sina, je izvedel največjo izmed dobrin, Kristusovo povelicanje in naše odrešenje.

NEDO IN ZEMLJA

59. Kaj je Bog ustvaril?

Sveto pismo pravi: »V začetku je Bog ustvaril nebo in zemljo« (1 Mz 1,1). Cerkev v svoji veroizpovedi oznanja, da je Bog stvarnik vidnega in nevidnega sveta: vseh duhovnih in tvarnih bitij, to je angelov in vidnega sveta, in na poseben način človeka.

60. Kdo so angeli?

Angeli so čisto duhovna, netelesna, nevidna in neumrljiva osebna bitja, ki imajo um in voljo. Angeli nenehno gledajo Boga iz obličja v obličje, ga slavijo, mu služijo in so njegovi glasniki pri izpolnjevanju njegovega odrešenjskega poslanstva glede vseh ljudi.

Bog je ustvaril človeka po svoji podobi.

Sveta Trojica v Lendavskih gorica

*Informacije: Župnijski urad Lendava,
Kovačeva 16, 9220 Lendava. Dostop: z
avtom do cerkve. Glavni shod: angelska
nedelja (prva v septembru).*

Lendavska pokrajina je nekaj posebnega. Na vzhodnem predelu jo omejujejo idilične Lendavske in Dolgovaške gorice, ki so osameli odrastek prekmurskih gor, na jugovzhodu pa Mura. Prav po teh je speljana tudi meja z našima sosedama Madžarsko in Hrvaško. Na teh predelih je edino bogato slovensko »naftno polje«. Ravnino, ki je zaradi številnih potokov, tekočih z gričev Lendavskih gor, močvirnata, zaznamujejo stolpi z vrtinami, obdelana polja koruze, sladkorne pese in drugih poljščin, gozdovi in lepo urejena naselja, kjer živijo Slovenci in Madžari. Zgodovina jih je povezala v medsebojnem sožitju.

Ti kraji so bili vedno izpostavljeni. Za Pribino in Kocljem je vse tukajšnje ozemlje prešlo v posest nemške rodbine Hacholodov. Za njimi so se zvrstili Banffyji, Esterhazyji in drugi. Ljudje so veliko trpeli zaradi samovolje plemstva in spopadov med madžarskimi in štajerskimi fevdalci. Ko so Ogrsko zasedli Turki, so bili vdori, ropanja in pustošenja nekaj vsakdanjega. Vse do novih časov so se tu križali različni interesi in oblikovali življenje in vero ljudi. Lendava naj bi imela svojo župnijo že v času kneza Pribine. Na Kocljevo prošnjo je tu deloval sveti Metod, čeprav je ozemlje sodilo pod Salzburg. Pozneje so tu imele oblast zagrebška in več madžarskih škofij. Šele ko je bila vsa Slovenska krajina priključena slovenskemu narodnemu ozemlju, je prišla tudi pod cerkvenopravno oblast mariborske škofije. Prav slovenski duhovniki pa so bili vso zgodovino močni duhovni in narodni stebri Prekmurcev.

Obiskovalcu Lendave že od daleč zbudi pozornost cerkva, ki obvladuje Lendavske gorice in s svojo belino sredi vinske trte in zidanic vabi k sebi. Lendavske gorice so bile že od nekdaj kraj, ki je meščanom in prebivalcem ravninskih vasi služil ne le za pridelavo vina, ampak tudi za oddih in razvedrilo. Igriva pokrajina s številnimi zidanicami in skrbno obdelanimi

vinogradi, kjer vselej pihlja vetrič, je priljubljeno za točišče, kjer se človek prijetno spočije in razvedri. V Lendavskih gorica so se bolj kot v samem mestu naseljevali slovenski prebivalci.

Pot k Sveti Trojici zavije iz Lendave pri župnijski cerkvi in se strmo dviga med vinogradi in zidanicami. Cerkev stoji na 266 metrov visokem vrhu, od koder je ob lepem vremenu čudovit razgled na Panonsko nižino proti Blatnemu jezeru in na Prekmurje ter Slovenske gorice. Zaradi strateške lege so tu postavili utrdbo z razglednim stolpom. Na njeno mesto je veleposestniška rodbina Gludovac po zaobljubi postavila leta 1728 cerkev v čast Sveti Trojici. Ko so kopali temelje zanjo, so naleteli na krsto. V njej je bilo ohranjeno mumificirano truplo Mihaela Hadika. Možak je padel v zmagovitem boju s Turki pri obrambi Lendave leta 1603. Temu pomembnemu Lendavčanu so se ob gradnji oddolžili tako, da so njegovo truplo položili v stekleno krsto in to postavili v posebno nišo pod korom, kamor jo hodijo danes ogledovat turisti in radovedneži.

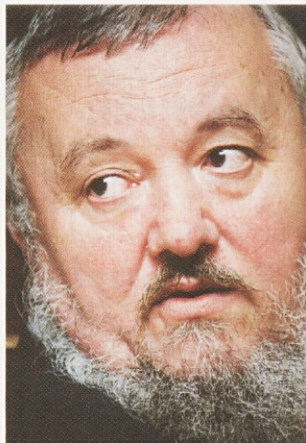
Nekdaj je bila Sveta Trojica zelo znana božja pot, kamor so prihajali celo iz Madžarske. Čas in drugi ljudje so potisnili v pozabo slavo tega svetišča. Dandanes pravzaprav to ni toliko božja pot, ampak bolj turistična in izletniška točka, ki zaradi Hadikove mumije in razgleda privablja obiskovalce. Za angelsko nedeljo, ko je prošenje, pa vendarle zaživi po romarsko. Ker je to cerkev dveh narodov, ki sta med seboj življenjsko prepletena in povezana že stoletja, ima poseben pomen.

Oligarhija

Občinske volitve so mimo. Gledano v celoti, smo z volitvami kot takimi lahko zadovoljni, saj pritožb o goljufijah praktično ni. Rezultati so nekako pričakovani, čeprav so se zgodila tudi nekatera presenečenja.

Janševa stranka je napredovala, nekdanja vladna LDS je največji poraženec, čeprav njenega vpliva ne gre podcenjevati. Še vedno je najmočnejša opozicijska stranka. Ostale so nekako vmes. SLS se je izkazala s številom županov, napredek NSi je skromen. Nekdanji komunisti so zgubili nekaj velikih mest, zlasti Maribor in Ljubljano, vendar je glede zadnje vprašanje, če je to dobro. V slovenskem glavnem mestu je namreč zmagal favorit nekdanjega predsednika Milana Kučana, ki je znova dokazal svoje politično mojstrstvo, pa žal tudi še marsikaj drugega. Novi ljubljanski župan g. Zoran Janković je namreč za mnoge, tudi prepričane levičarje, sporna oseba. Njegova zmaga je bleščeča, toda nazori, ki jih uteleša, so vprašljivi. Nekatere moti, ker je Srb. V današnjih časih je s takimi očitki težko resno polemizirati, bolj vprašljivi so njegovi nazori, po katerih se ravna pri svojem delu. Prejšnja vladajoča stranka ga je postavila na čelo Mercatorja, največje trgovske hiše v državi. Pri tem ima nemalo zaslug tudi osebno. Čeprav je bilo v bistvu državno, se je v njem obnašal, kot da je njegovo zasebno. G. Janković je postal eden najbogatejših Slovencev. Doslej ni bil kaznovan in je tudi veliko vprašanje, ali se prihodnosti lahko boji. Dejansko je izbral nedorečenosti pravnega sistema države, ki se iz nekdanje komunistične levi v kapitalistično. Problem je zaenkrat bolj moralni kot pravni. Njemu je pridobivanje denarja najvišji smoter in temu podreja vse. Z velikim angažiranjem v športu in veliko medijsko pozornostjo je bil slovenski javnosti predstavljen kot izjemen poslovnež, ki mu sicer ne gre preveč podrobno gledati pod prste, še zlasti, ker je zelo širokogruden in bo z bogatinove mize padlo veliko dobrih drobtin. Slišati je govoric: "Seveda si bo nabral novega bogastva, vendar bo tudi za nas nekaj ostalo!" Brezobzirno bogatenje je v Sloveniji oziroma v Ljubljani postalo najvišja vrednota. To je ključni problem sodobne slovenske družbe. Podpisnemu, ki je novega župana

označil za tajkuna, to je človeka, ki se je brezobzirno okoristil s privatizacijo oziroma tranzicijo, je nek znanec sporočil: "Tajkuni so proti njemu otroški vrtec! On je oligarh ruskega kova!" Trenutno vse kaže, da bo Ljubljani naslednja štiri leta dejansko vladala oligarhija.

Formalnopravno g. Jankoviću (zaenkrat) ni mogoče ničesar očitati. Tudi ne candidature, saj ima do nje vso pravico. Lahko moraliziramo o nekdanjem predsedniku, ki je ob prazniku reformacije, kot običajno, "sadir" izjemne moralne nauke, čeprav ga praksa demantira. Vprašanje je, če ima v politiki moraliziranje kakšen smisel, ali ne razgalja predvsem nemoči poraženih? Ključni problem namreč ni zmagovalc, ampak »naši« volivci.

Demokracija je v Sloveniji silno šibka in ranljiva. Krivdo za to gotovo nosi nekdanji režim, toda po petnajstih letih se kaže bolj kot doslej spraševati o sebi! Stranke demokratičnega porekla, to so tiste, ki so dejansko izpeljale slovensko osamosvojitve, imajo sicer neka trdna jedra, ki pa so šibka. Manjka jim aktivistov, ki bi delali »na terenu«. Znana resnica: »Generali dobivajo bitke, vojaki vojne«, je v Sloveniji skoraj neznan. Njihovi voditelji, bi se morali ne le dnevno kazati v javnosti, to najvišji sicer počnejo, ampak neprestano delovati preko članstva. Premalo se je nanj sklicevati zgolj ob volitvah. Te so »žetev« predhodnega dela. Od nekdanje »partije« se niso naučili praktično nič. Pričakujejo, da jim bo vse padlo z neba. Prepričani so, da je ideja sama na sebi tako dobra, da ni treba o njeni pravilnosti nikogar prepričevati. Prav ob takem prepričanju in ob taki nedelavnosti je neke mu trgovcu, ki obljublja drobtine z bogatinove mize, najlažje uspeti. Treba se je zavedati, da so ljudje radi v družbi bogatih in uspešnih. Če so nekoč za ugledne in zaupanja vredne veljali kulturni in izobraženi ljudje, tega v potrošniški družbi ni več. Dejansko slovenske demokracije ni premagal g. Janković in njegovi, ampak si je sama spodrezala noge.

Stane Granda

Na avstrijskem Koroškem narašča zanimanje za slovenski jezik med mladimi. Avstrijski veleposlanik v Sloveniji Valentin Inzko je povedal, da pouk slovenščine na tem območju kljub negativnemu demografskemu razvoju letos obiskuje kar tri tisoč 790 učencev, 56 več kot lani. Po mnenju veleposlanika je tako upravičeno pričakovati, da bo na dvojezičnem območju k pouku slovenščine že v bližnji prihodnosti prijavljenih štiri tisoč učencev. V času veleposlanikove mladosti je bilo na dvojezičnem šolskem območju v ljudskih šolah k slovenščini prijavljenih 14 odstotkov otrok, lani je pouk slovenskega jezika obiskovalo 36,2 odstotka oz. 1984 šolarjev, letos pa 2035 otrok oz. 38,5 odstotka. 21 otrok pa obiskuje neobvezne vaje iz slovenščine. Veleposlanik Inzko pričakuje, da bo prihodnje leto k slovenščini prijavljenih več kot 40 odstotkov učencev. Na osmih ljudskih šolah v območju manjšinskega šolstva ni prijav k dvojezičnemu pouku. 348 učencev pa obiskuje pouk slovenščine v višjih razredih ljudske šole. Slovensko gimnazijo v Celovcu obiskuje letos 546 učencev in učenk, pet več kot lani, več je tudi dijakov zasebne dvojezične šole za gospodarske poklice in enoletne gospodarske strokovne šole, medtem ko je na dvojezični trgovski akademiji v Celovcu tako kot lani 141 učencev, je še sporočil avstrijski veleposlanik v Sloveniji.

Finska, Islandija in Nova Zelandija so z oceno 9,6 države z najnižjo stopnjo korupcije, kažejo rezultati raziskave, ki jo je izvedla mednarodna organizacija Transparency International (TI). Na koncu lestvice se na nečastnem zadnjem mestu nahaja Haiti z oceno 1,8, le za odtenek bolje pa so se odrezale Irak, Gvineja in Mjanmar, ki so si prislužile oceno 1,9. Sloveniji je organizacija pripisala oceno 6,4, kar našo državo skupaj z Malto in Urugvajem uvršča na 28. mesto.

Državni zbor je sprejel novelo zakona o trgovini, s katero se urejanje odpiralnega časa prodajaln ob nedeljah in praznikih prenaša iz zakona v kolektivno pogodbo, po dogovoru med socialnimi partnerji so trgovine ob nedeljah lahko odprte. Še več, zakon ureja dodatke in počitke ter je usklajen s socialnimi partnerji – trgovcem zagotavlja tržne priložnosti, potrošnikom primerno preskrbo, zaposlenim boljše plačilo za delo v manj ugodnem delovnem času. Za delo v nedeljo je določen dodatek 100 odstotkov, za delo ob praznikih (1. januar, 1. maj, 1. november, 25. december in velikonočna nedelja) pa 200 odstotkov.

Slovenija bo morala na osnovi sodbe Evropskega sodišča za človekove pravice (ESČP) Aleksandru

Matku plačati 10.000 evrov odškodnine in 1000 evrov stroškov. Sodniki so namreč razsodili, da so policisti ob Matkovi aretaciji pred enajstimi leti kršili tretji člen evropske konvencije, ki govori o prepovedi mučenja.

Predsednik državnega zbora France Cukjati se je v okviru večdnednega uradnega obiska v Kanadi v Torontu udeležil sprejema, ki ga je priredila slovenska skupnost v Kanadi. Ob zaključku prve konvencije vseh slovenskih društev in organizacij v Kanadi ter ob 15. obletnici slovenskega radijskega programa v Torontu je slovenska skupnost v Kanadi priredila sprejem za delegacijo predsednika državnega zbora. Cukjati je v nagovoru ob sprejemu izpostavil velik pomen konvencije tako za kanadske Slovence kot tudi za matično državo Slovenijo. Prepričan je, da bo konvencija še izboljšala sodelovanje vseh Slovencev v Kanadi in jih še bolj povezala s Slovenijo. Na njej je bil namreč v skladu z novim zakonom o odnosih Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja izvoljen predstavnik kanadskih Slovencev v vladnem svetu za Slovence po svetu Stane Kranjc. Po besedah predsednika DZ pa bi še večjo povezanost lahko omogočil predstavnik Slovencev po svetu v parlamentu.

ZAPISALI SO ...

Naš komentar, Družina, št. 44, letnik 2006

Povolilni Te Deum

Prav na letošnjo nedeljo lokalnih volitev smo poslušali evangelij, v katerem Jezus na kratko opredeli svetno oblast. Označi jo kot gospodovanje močnih nad šibkimi. Nakar učencem naroči: »Med vami pa naj ne bo tako« (Mr 10,43)! Oblast v občestvu naj ima tisti, ki hoče dobro ljudem, tisti, ki jih ima rad do te mere, da bi lahko bil vsem strežnik ...

In kako blizu evangelijskemu idealu oblastnika so današnji politiki? Na prvi pogled o ponižnosti ni ne duha ne sluha. S plakatov sami sebe hvalijo, kako sposobni da so – najboljši in najbolj primerni. Ko se njihovi čokoladno porisani avtobusi spustijo na ulice, nam prek megafonov sporočajo, da so vsestranski in vserezumevajoči ...

Pomislite za primerjavo, kako bi bilo, če bi v času praznega škofovskega sedeža kak kanonik v stolnici z nageljni v rokah stopil pred verno ljudstvo in sam sebe razglasil za najboljšega spovednika in pridigarja, za najzvestejšega molivca brevirja, najbolj prodornega pastoralista, za moža, ki edini zmore zmanjšati število

Stuttgart. Udeleženci kostanjevega piknika v Brühlu pri Baden-Badnu

grešnikov in povečati število menihov, ki mu torej škofsvska kapa nikakor ne uide. Ljudstvo bi gledalo v tla, se obzirno nasmihalo, obenem pa mežnarju dajalo znamenja, naj tega hecnega duhovna čimprej potegne tja v drobovje zakristije.

Razlika v tem, kako postavljamo ta glavne v cerkvenih logih in kako v političnih, vsekakor bije v oči. Kar je tam pravilo, je tu absurd. In obrnjeno.

A do naših novoizvoljenih županov in svetnikov ne bomo prehudi sodniki. Glejmo izza plakatov! Spreglejmo predvolilni trušč in kič, ki sta samoumevno del nabučnejšega političnega žanra, ter zaupajmo demokraciji, ki je več kot žanr. Za plakati so ljudje, ki v ospredje niso prišli po prevari in laži. Vsak izmed njih je prefiltriran, preverjen, bolj ko ne vreden zaupanja. Časi, ko so na javne funkcije mirno prihajali krvavoroki ljudje z genocidno preteklostjo, so mimo. Vse manj prostora imajo tudi razni rokohitrci in populist. Vse manj je res, da bolj ko si poreden in prebrisan, boljši politik si. Moč demokracije je ogromna. Če nisi prepričan humanist, kot politik ne prideš daleč. Demokracija ni od Boga razodeti sistem upravljanja družbe in države ter varovanja človekovih pravic, a je najboljši, kar jih poznamo. Zato naj tudi tokrat ne izostane Te Deum za vse, ki so jih nedeljske volitve posadile na čelo naših skupnosti.

Da je ozračje iz volitev v volitve bolj sproščeno, v nezanemarljivi meri pripomorejo prav lokalne volitve. Te zlasti na podeželju, kljub več folklornega pigmenta, nimajo silnega ideološko čustvenega naboja. Ljudje se poznajo. Politični nasprotniki pogosto skupaj sodelujejo pri gasilcih, v prosveti, v brcanju žoge, v cerkvenih zadevah ali vsaj v kramljanju za točilno mizo. Interesi, ki jih razdvajajo, niso tako usodne narave, da bi bilo

vredno nasprotnika sovražiti in vse ljudstvo ostro deliti na dva tabora. Še več, kdor napada in razdira, ga ljudstvo brž kaznuje. Tak največkrat izgubi volitve.

Seveda se na podeželju ljudje še vedno strastno prepirajo za koprive na meji, se vlačijo pred sodnike zaradi kolovozov in si zavidajo debel krompir, vendar so v politični kulturi včasih le korak naprej ...

Branko Cestnik

KOT PREDSEDNIK ŽELI BITI PREDSTAVNIK VSEH DRŽAVLJANOV

Kandidat za tretjega predsednika republike Slovenije Alojz Peterle meni, da Slovenija potrebuje več politične odločnosti, predsednik države pa lahko po njegovem mnenju pripomore k temu, da bi se ljudje povezali v "novo kakovost medsebojnosti". Slovenija potrebuje predsednika, ki dobro razume procese globalizacije in delovanje EZ, ki je občutljiv za problematiko manjšin in ki ga zanima položaj slovenstva v domovini in širše, je v predstavitvi kandidature za predsednika republike dejal poslanec v Evropskem parlamentu Alojz Peterle. Peterle želi biti kot predsednik predstavnik vseh državljanov, kandidiral bo s podporo skupine volivcev. O kandidaturi je že obvestil tudi predsednike pomladnih strank. Prvi premier samostojne Slovenije ne izključuje niti pogovorov z ostalimi parlamentarnimi in zunajparlamentarnimi strankami. Med njegovimi prvimi potezami bo tudi programski pogovor in posvetovanja s skupino državljanov, pobudnikov njegove kandidature, med katerimi se je prvi postavil podjetnik Ivo Boscarol.

IZ DRŽAVNEGA ZBORA RS

V zadnjih dveh letih se v državnem zboru ne sliši le glas, temveč se tudi na zakonodajni ravni odraža spoznanje, da smo za obstoj slovenskega naroda, za ohranitev naše identitete, zavesti in vrednot pomembni vsi Slovenci, kot eno narodno telo, ne glede na to ali živimo v matični domovini ali izven nje.

V veselje mi je, da smo po dolgih letih sprejeli Zakon o odnosih republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja, ki je namenjen prav vam, ki ne živite v Sloveniji. Gotovo ni idealen, je pa prav velika sprememba in korak naprej. Predvsem je država znotraj svojega zakonodajnega sistema odkazala prostor Slovincem po svetu. Dokazala je da tudi rojaki, ki ne živijo doma in morda tudi niso državljani Slovenije, zaslužijo posebno skrb matične države. Poleg tega zakona, ki je bil predstavljen tudi v vaši reviji, pa smo sprejeli še nekatere druge spremembe in dopolnitve obstoječe zakonodaje.

V Zakonu o volitvah v državni zbor je poenostavljeno glasovanje za volivce, ki glasujete iz tujine. Vsem volivcem, ki so vpisani v posebni volilni imenik državljanov RS, ki nimajo stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji, se bo po novi ureditvi pravočasno poslala glasovnica s priloženo volilno karto in sami se bodo lahko odločili, ali bodo glasovali po pošti ali na diplomatsko-konzularnem predstavništvu RS.

Ukinja se tudi potrjevanje volilne karte; nova ureditev predvideva, da se pri glasovanju po pošti glasovnica upošteva, če je kuverti z glasovnico priložena lastnoročno podpisana volilna karta. Ne zahteva se nikakršno dodatno potrjevanje volilne karte s strani diplomatsko-konzularnega predstavništva v tujini oziroma organa države, v kateri živi volivec, kot je bilo to urejeno doslej.

Podaljšuje se tudi rok, do katerega se še upošteva glasovnice, oddane po pošti iz tujine. Te se upošteva po izidu glasovanja, če so prispele po pošti do 12. ure osmega dne po dnevu glasovanja.

V naši poslanski skupini smo zadovoljni, da je Ministrstvo za notranje zadeve, tudi na pobudo Nove Slovenije, pripravilo predlog sprememb Zakona o evidenci volilne pravice. Zakon sedaj postavlja v enak položaj vse državljane Republike Slovenije, ne glede na to ali imajo stalno bivališče v Sloveniji ali ne. Po veljavnem zakonu so se morali slovenski državljani, ki so imeli stalno bivališče izven Slovenije, sami vpisati v poseben register evidence volilne pravice, to pa je imelo za posledico, da je bilo od več kot 54.000 državljanov Republike Slovenije z volilno pravico, ki živijo v tujini, le dobrih 15.000 vpisanih v evidenco volilne pravice. S

spremembami zakona bo moralo Ministrstvo za notranje zadeve v sodelovanju z Ministrstvom za zunanje zadeve po uradni dolžnosti v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona vzpostaviti in v evidenco volilne pravice vpisati vse tiste državljane s stalnim bivališčem v tujini, za katere ima podatke o njihovem stalnem bivališču. Po zagotovitvi predstavnikov ministrstva le-to razpolaga s podatki za večino državljanov v tujini.

Na novembrski seji državnega zbora bomo obravnavali Zakon o državljanstvu, kjer bi izpostavila spremembe sledeče spremembe. Kot pogoj znanja slovenskega jezika se bo od sedaj naprej štelo, da je izpolnjen, če je oseba končala osnovno ali srednjo šolo s slovenskim učnim jezikom na območjih, na katerih živijo pripadniki avtohtone slovenske narodne skupnosti v sosednjih državah. Za zamejske Slovence, zdomce in izseljence, ki bodo uveljavljali državljanstvo oz. korist države iz nacionalnih razlogov, ni treba izpolnjevati pogoja neprekinjenega bivanja v Republiki Sloveniji na podlagi urejenega statusa tujca. Prav tako ni potrebno izkazovati pogoja, zagotovljenih materialnih sredstvih, ki njej in osebam, ki jih mora preživljati, zagotavljajo materialno in socialno varnost. Predvideno pa je tudi podaljšanje možnosti pridobitve državljanstva slovenskega izseljenca in njegovega potomca do četrtega kolena v ravni črti, če ta dejansko živi v Sloveniji vsaj eno leto pred vložitvijo prošnje. Do sedaj je bila ta možnost omejena na potomce do tretjega kolena v ravni črti.

Naj zaključim z besedami vašega rojaka, ki se je vrnil v Slovenijo, gospoda Zorka Simčiča, ko je na enem od Vseslovenskih srečanj v državnem zboru dejal: Kakor je res, da lahko kljub "zdravim pljučem" - zakonom, "umremo", če ni "kisika" - ljubezni, tako je res, da so poleg "kisika" - ljubezni, samo "zdrava pljuča" - zakoni, porok za normalno "dihanje". Pošiljam vam lepe pozdrave iz naše skupne domovine.

*Mojca Kucler Dolinar,
poslanka Nove Slovenije v DZ RS, predsednica odbora
za notranjo politiko, javno upravo in pravosodje*

Po zaključku redakcije smo iz Državnega zbora RS prejeli še pomembno obvestilo, da je bil vložen predlog za začetek postopka za spremembo ustave RS, ki bo omogočil sprejem zakona s katerim bodo določene posebne pravice in ugodnosti za slovenske državljane po svetu (s stalnim prebivališčem v tujini). Predlog navaja neposredno zastopanost Slovencev v zamejstvu in po svetu v Državnem zboru RS. Po predlagani spremembi zakona naj bi Slovence v zamejstvu predstavljala dva poslanca, Slovence po svetu pa prav tako dva poslanca. (o.p. ur.)

Slovenski izseljenski duhovniki iz Evrope na 99. pastoralni konferenci v starodavnem nemškem mestu Mainz

Predsednik republike Janez Drnovšek je nadškofu Francu Krambergerju podelil zlati red za izjemne zasluge za Slovenijo na civilnem, kulturnem in humanitarnem področju ter za 25 let ordinariata v mariborski škofiji. Drnovšek je Krambergerju ob predaji odlikovanja čestital tudi za razglasitev mariborske škofije v nadškofijo in za njegovo imenovanje kot njenega prvega nadškofa.

V Sloveniji so v nedeljo, 22. oktobra, potekale že četrte lokalne volitve, odkar imamo samostojno državo. Na

njih smo volili župane in županje v 210 občinah ter občinske svete. Volilna udeležba je bila 58-odstotna. Na lokalnih volitvah so morale vse politične stranke in neodvisne liste pri sestavi kandidatnih list bodisi za župane bodisi za svetnike upoštevati tako imenovane ženske kvote oziroma 20-odstotno zastopanost obeh spolov. Kandidati so torej morali biti na listah razporejeni tako, da je bil v zgornji polovici liste izmenično najmanj vsak tretji kandidat drugega spola. S tako zakonsko predpisano rešitvijo naj bi dosegli predvsem, da bi bilo izvoljenih več žensk. V vseh slovenskih občinah je bilo skupaj na voljo 3382 svetniških

Stuttgart. Slovenski rojaki na skupnem kosilu v Oberstenfeldu

mest. V občinskih svetih bo v tem mandatu sedelo 721 žensk in 2625 moških. Za ta mesta se je skupaj potegovalo 26.658 kandidatov, od tega 8754 žensk in 17.904 moških. Rezultati volitev v občinske svete so bili naslednji: SDS 16,75 %, LDS 14,95 %, SD 11,98 %, SLS 9,40 %, N.Si 6,33 %, DeSUS 5,24 %, SNS 2,46 %, Stranka mladih 2,21 %, AS 1,58 %, ostale politične stranke 9,15 %, samostojni kandidati in liste 19,95 %.

V kapeli Zavoda svetega Stanislava je bila v sredo, 25. oktobra, biserna sveta maša upokojenega ljubljanskega nadškofa in metropolita Alojzija Šuštarja.

V škofijskem šolskem centru na Vrbánski ulici v Mariboru je začel delovati prvi katoliški vrtec v Mariboru in podravski regiji Hiša otrok - vrtec Montessori. Vrtec letos obiskuje nekaj več kot dvajset otrok.

V Kopru je bila osrednja državna slovesnost v spomin na odhod zadnjega vojaka JLA z ozemlja Slovenije. Začetek so naznanile ladijske sirene, sledile pa so jim tri salve iz šestih topov Slovenske vojske. Osrednji govornik, predsednik prve demokratično izvoljene vlade, Lojze Peterle je poudaril, da se je 26. oktobra 1991 za Slovence končalo obdobje boja za jezik, kulturo in preživetje in začelo življenje samozavestnega, suverenega političnega oseba.

Deset od 11 prijavljenih slovenskih najhitreje rastočih podjetij se je uvrstilo na lestvico neodvisnega združenja Evropskih 500 - Podjetniki za rast. Naša podjetja so na izboru sodelovala prvič, najbolje pa se je s 30. mestom odrezala družba Engrotaš.

Do leta 2015 naj bi v Ljubljani zgradili nov Klinični center ter tako za prebivalstvo osrednje Slovenije zagotovili ustrezne kapacitete na sekundarni ravni. Novi KC, katerega vrednost ocenjujejo na 269 milijonov evrov, naj bi stal nekje med lokacijo sedanjega KC in avtocestnim priključkom Ljubljana vzhod, na sedanji lokaciji pa bodo končno pod skupno streho združili vse dislocirane enote.

Sedanji KC je bil zgrajen pred dobrimi 30 leti; že takrat so se pojavljali predlogi za ločitev sekundarne

Lenarški večer, lutkovna delavnica za otroke v Berlinu

in terciarne ravni. To se ni zgodilo in prebivalci osrednje Slovenije nimajo tako dobrega dostopa do sekundarne zdravstvene ravni, zato je bil projekt KC že takrat nesodoben.

Aljaž Pegan je na 39. svetovnem prvenstvu v moški in ženski športni gimnastiki v Aarhusu v finalu najboljši osmerice na drogu osvojil srebrno kolajno. Naša junakinja svetovnega balinarskega prvenstva na Kitajskem je postala komaj 17-letna balinarka Krma Tadeja Sodec. V klasični igri je osvojila bronasto kolajno, v kategoriji natančnega zbijanja pa je osvojila naslov svetovne prvakinje. Katarina Srebotnik se je na velikem turnirju WTA v Zürichu izjemno izkazala. V igri posameznice se je prebila do polfinala, v igri dvojic pa do finala. Na jakostni lestvici je ostala na 24. mestu.

Vse več mladih se zvečer ali v nočnem času odpravi ven z zavestnim namenom, da se napijejo ali da uporabijo prepovedane droge za boljše počutje in večjo sproščenost. Podobno kot drugod po Evropi tudi v Sloveniji trendi kažejo, da mladi vedno več tvegajo in vedno bolj tvegano pijejo alkohol.

V prostorih Svetovnega slovenskega kongresa v Ljubljani so 25. oktobra odprli fotografsko - dokumentarno razstavo Slovenski rojaki v podporo svobodi 1991-1992. Prikazuje delovanje Slovencev po svetu v najbolj kritičnih trenutkih procesa osamosvojitve naše države. To pa je hkrati dokaz, kako nam je uspelo skupaj oživiti dolgoletne sanje naših pradedov. Slovenci po svetu so se namreč množično zavzemali, da se mlada država prizna kot neodvisna in samostojna država.

A N G L I J A

LONDON

V mesecu oktobru je prav gotovo najvidnejši dogodek pastoralne dejavnosti za Slovence v Angliji vsakoletni slovenski misijonski dan v Bedfordu, ki je bil letos v soboto, 21. oktobra. Na začetku slovesnosti je bila slovenska maša v cerkvi Svetega Križa na Goldington Road ob štirih popoldne. Sv. mašo za vse žive in pokojne slovenske misijonarje in misijonarke po svetu pa tudi za vse dobrotnike slovenskih misijonov je tokrat daroval župnik za Slovence v Mannheimu, Janez Modic, ob somaševanju tukajšnjega župnika S. Cikaneka. Iz Bedforda se je maše in misijonske tombole udeležilo še kar nekaj rojakov in njihovih angleških prijateljev. Nekaj rojakov je prišlo tudi iz Londona, iz drugih bolj oddaljenih krajev jih zaradi starosti in bolezni tudi letos skoraj ni bilo. Bilo pa je ta dan tudi deževno in viharo vreme.

Gospod Janez Modic je po evangeliju navzoče slovenske rojake prisrčno nagovoril, se jim zahvalil za vso njihovo dolgoletno zvestobo in podporo slovenskim misijonarjem v Afriki in drugod po svetu ter jim marsikaj zanimivega povedal, saj ima velike pastoralne izkušnje med slovenskimi rojaki po Evropi – zlasti v Nemčiji.

Sveto mašo je poživila, kot vedno za ta dan, ob spremljavi našega petja na orgle naša organistka Francka, hči neutrudne Gabrijele

Rehberger, ki je že dolgoletna navdušena misijonska delavka in duša naših vsakoletnih misijonskih srečanj v Bedfordu. Francko je pri orglah z igranjem na flavto spremljal njen najstarejši, a komaj 22-letni sin Mark, ki prav v tem času pripravlja že svoj doktorat iz kemije na univerzi v Oxfordu.

Po maši smo se zbrali v župnijski dvorani, kjer se nam je pridružilo še nekaj ostalih rojakov in predvsem nekaj angleško govorečih prijateljev, ki vedno radi pridejo k naši misijonski tomboli in srečelovu. Tombolo (»bingo«) kakor tudi srečelov je tudi tokrat odlično vodil Brian Theobald, mož naše organistke Francke in velik prijatelj Slovencev.

Naša zahvala gre gospodu Janezu Modicu, ki se je rad odzval vabilu na naš misijonski dan, za njegovo vodstvo bogoslužja in za lepo misijonsko pridigo. Dobri Bog pa naj povrne s svojim blagoslovom vsem, ki so tudi letos slovenski misijonski dan tako skrbno pripravili: Gabrijele in Francki z družino, Maksu in Almi za veliko in okusno kosilo na njunem domu, pa Marčeli in drugim dobrim gospodinjam za ljubeznivo postrežbo s hrano v župnijski dvorani, kakor tudi tistim, ki so prinesli svoje darove za tombolo in srečelov ter končno vsem, ki so se udeležili tega našega misijonskega dneva v Bedfordu.

S. C.

Naši skupni prispevki in darovi ter izkupiček od tombole in srečelova na letošnji slovenski misijonski dan (2006) v Bedfordu so sledeči (številke so mišljene v angleških funtih): Metka Kogoj-150, Rezka Bolčina-50, Filip Vidmar-50, Gabrijela Rehberger-45, Jože Grkman-40, Srečko Tušar-40,

Janez Prevc-30, Maks Gregorec-20, Marčela Klemenčič-20, John Lavrič-20, Ivanka Zajc-15, N. N.-10, N. N.-10. Nabirka v cerkvi, tombola in srečelov ter izkupiček pri hrani in pijači-200.

Skupni znesek je 700 funtov.

Gabrijela Rehberger

P. S. Lanska (2005) misijonska nabirka, GBP1.180 (tisoč sto osemdeset funtov), je bila 21. junija 2006 v celoti osebno izročena Misijonskemu središču Slovenije, Kristanova 1, SI-1000 Ljubljana za najnujnejše potrebe v deželah, kjer delujejo slovenski misijonarji.

S. C.

Damjan Ristič DJ – diakon

Sporočamo veselo novico, da bo v soboto, 25. novembra, londonski slovenski bogoslovec Družbe Jezusove, Damjan Ristič, doma z Bleda, prejel tukaj v Londonu diakonsko posvečenje skupaj s še šestimi svojimi kolegi, jezuitskimi bogoslovci različnih narodnosti, študenti londonskega Heythrop Collegea – teološke fakultete.

Diakonsko posvečenje vseh sedmih jezuitskih študentov bo ob 12. uri (opolodne) v jezuitski cerkvi Brezmadežnega spočetja (The

Damjan Ristič, bogoslovec

Immaculate Conception) na Farm Street, Mayfair, London.

Damjan veselo vabi na to slovesnost vse svoje domače, sorodnike in prijatelje ter slovenske rojake iz Anglije – posebno še rojake iz Londona.

Župnik za Slovence v Združenem kraljestvu v imenu slovenske katoliške misije v Londonu in vse katoliške skupnosti na britanskem otoku našemu misijonarju Damjanu čestita in mu želi polno božjega blagoslova pri njegovi diakonski službi v Cerkvi.

S. C.

Srečko Tušar iz Londona je obhajal 80-letnico življenja

Naš dobri Srečko je letos 4. avgusta dopolnil 80 let. Dokler mu je zdravje dopuščalo je bil prav gotovo eden najzvestejših članov naše slovenske katoliške skupnosti v Londonu. S svojim optimizmom in dobronamernim humorjem je vedno skrbel za prijetno počutje vseh udeležencev naših srečanj po slovenski maši v kapeli »Našega doma«.

Do nesrečne poškodbe na nogi, ko se mu je pri pleskarskem delu podrla leste, je redno vodil družabni

»bingo« (tombolo) za kritje tekočih stroškov in pomoč pri vzdrževanju »Našega doma« v Londonu. Nihče drug ni znal pri tem opravilu poskrbeti za tolikšno mero družabnosti in dobre volje kot prav Srečko Tušar s svojo življenjsko vedrino in zdravim humorjem.

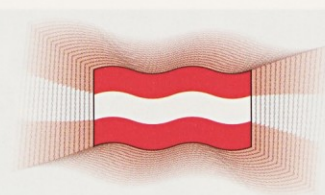
Kljub težavam z nogo še vedno (vsaj za večje praznike in dogodke) rad prihaja s svojo dobro ženo Beti k slovenski maši v kapelo Našega doma. Nikoli se ni držal čemerno, četudi mu je včasih noga močno zatekala in je prenašal hude bolečine. Letošnji rojstni dan (80-letnico) je Srečko obhajal v rojstni Idriji. Na domu njegove mlajše sestre Vide so se za Srečkov visoki in častitljivi jubilej zbrali vsi člani številne Tušarjeve rodbine. Prejel je številne čestitke z željami za vse dobro, predvsem za božji blagoslov.

Ni potrebno posebej poudarjati, da se voščilom njegovih sorodnikov in prijateljev z vsem srcem pridružujemo tudi Slovenci iz Anglije in Walesa. Srečku kličemo na mnoga leta in mu želimo predvsem dobrega zdravlja in vsega drugega božjega blagoslova.

Pomembno sporočilo in obvestilo!

Naročnina na Našo luč za naročnike v Veliki Britaniji za leto 2007 bo **GBP18** (osemnajst angleških funtov). V novembrski Naši luči je bila pri Oznanih iz Anglije prezgodaj omenjena še prejšnja cena naročnine. Obvestilo o povišanju cene je prišlo od uredništva šele po objavi naših Oznanih. Se opravičujem zaradi prezgodnjega obveščanja!

S. Cikanek, župnik

A V S T R I J A

DUNAJ

Jesenski izlet: Dvakrat na leto organiziramo v Slovenskem pastoralnem centru »romarski izlet«, kar pomeni, da je zadnjo nedeljo v maju res bolj romarskega, v mesecu oktobru pa bolj izletniškega značaja. Vedno povabimo tudi ljudi iz rektoratske skupnosti, vendar so le-ti pretežno stari in se zato običajno prijavita le dve osebi.

Letošnji jesenski izlet smo v nedeljo, 22. oktobra, usmerili proti jugu Nižje Avstrije. Naš cilj so bili slapovi reke Myra (Myrafälle). Gospodar narave nam je tokrat podaril neverjetno lepo, toplo vreme. V jasnem jutru smo se po dobri uri vožnje z avtobusom najprej ustavili v kraju Pernitz, kjer smo v župnijski cerkvi darovali sveto mašo. Nato smo si ogledali ves kraj v počasnem sprehodu, potem pa se odpeljali v Hausstein na kosilo. Po kosilu se nas je večina odpravila kar nekaj kilometrov navkreber, nekaterim se je tak podvig zdel prehud, zato so se po mili volji porazgubili na krajše sprehode po dolini ali sede uživali na toplem soncu. Okrog 15. ure smo se spet dobili skupaj in se po zanimivi, ne naporni poti spustili ob slapovih navzdol do kraja Muggendorf, kjer nas je čakal avtobus, ki nas je odpeljal v Kottinbrunn v »Heuriger«. Tu smo najprej pogasili hudo žejo, nato pa začeli prepevati pesem za pesmijo. Le s težavo smo se ločili od tega

80-letni Srečko Tušar z ženo Beti

Skupina misijonarjev »Pridi« pred oltarjem cerkve v Slovenskem pastoralnem centru

lepega okolja in se ob primernem času zvečer vrnili na Dunaj.

Zapovedani praznik vseh svetnikov smo dopoldne počastili s slovesno mašo. Zvečer ob 18. uri smo se spet zbrali v naši cerkvi in za duše v vicah zmolili vse štiri dele rožnega venca.

Obisk mlade misijonske skupine »PRIDI«: Na vernih duš dan popoldne je prispela v naš Slovenski pastoralni center z dvema avtomobiloma skupina študentk, študentov in dijakinj pod vodstvom Simona Potnika, župnika iz Zreč. Njihov prihod je bil obarvan s strašansko neprijetnim dogodkom, ki ga gotovo zlepa ne bodo mogli pozabiti. Takoj ko so parkirali pred našo cerkvijo, se je za njimi pripeljal z osebnim avtomobilom zakonski par v trenutku, ko je naš »misijonar« študent hotel popraviti parkirani avto s kratko vzvratno vožnjo. Tisti možakar je zato, ker ni mogel takoj mimo, ustavil, skočil iz avta, se začel tako zverinsko dreti na mladino, da mu je žena takoj pobegnila iz avta. Ko je videl slovensko registracijo, je začel zmerjati »jugoslovanske auslenderje«; takoj je poklical policijo in prijavil, češ da so mu grozili, in to z

orožjem. Na tako prijavo je nemudoma prišlo osem policijskih avtomobilov; od teh se jih je šestero ustavilo in iz vsakega sta skočila po dva policista. Prvo vprašanje g. Simonu je bilo, kje ima orožje, šele potem, če ima orožje. Dvigniti je moral roke, se obrniti proti steni, razkoračiti noge – prav tako seveda voznik drugega avtomobila – in sta bila pretipana od nog do glave. Končno so ugotovili, da je to nedolžna skupina mladih vernikov pod vodstvom duhovnika. Ko sem prišel s kosila in se začuden vmešal v dogajanje z vprašanjem, kaj se je vendar zgodilo, mi je policist pojasnil, da je vse v redu in ko sem spraševal, kdo je to prijavil, je tisti možakar skočil v svoj avto in

odpeljal. Zvečer sem poklical policijsko postajo in zahteval višjega policijskega oficirja, ki mi je razložil, da je vse v najboljšem redu, da je šlo za pomoto. Nikakor se ne morem sprijazniti s tako izjavo, saj bi vendar policisti morali takoj videti, da gre za neuravnovešenega človeka, nasilneža, ki je podal lažno prijavo in bi morali proti njemu zakonito postopati. Kakorkoli že, želel sem to stvar opisati, da boste videli, kako silno nestrpni so še vedno nekateri Avstrijci proti tuje govorečim ljudem, da ne rečem sovražno razpoloženi.

Ti mladi »misijonarji« prepevajo po centralnih ulicah Dunaja nabožne ritmične pesmi in zbirajo prostovoljne prispevke za pomoč revnim v Albaniji. Žal jim letos vreme ni bilo prav nič naklonjeno (snežne plohe, dež, mraz, veter).

Zahvalna nedelja: Tudi v našem pastoralnem centru se držimo liturgičnega koledarja kot v domovini in smo zato prvo nedeljo v novembru obhajali skupaj z rektorčani zahvalno nedeljo z dvojezično mašo, pri kateri so sodelovali tudi naši mladi »misijonarji – apostoli« (bilo jih je ravno dvanajst). Po maši smo ostali v dvorani še precej časa skupaj, se krepčali z blagoslovljenim kruhom in vinom

Prijetno se je slikati pod toplim soncem v čisti naravi.

Sprehod dunajskih Slovencev skozi vas Pernitz

ob pogovoru in petju, nato pa stvari, ki so jih ljudje prinesli za brezdomce, odpeljali k sestram misijonarkam ljubezni do bližnjega (ustanoviteljica mati Terezija iz Kalkute), mladi »misijonarji pa so spet odšli v center prepevat in zbirat denar za pomoč Albaniji.

Z najboljšimi željami vse lepo pozdravljam!

Toni Štekl, žpk.

BELGIJA, NIZOZEMSKA in LUXEMBURG

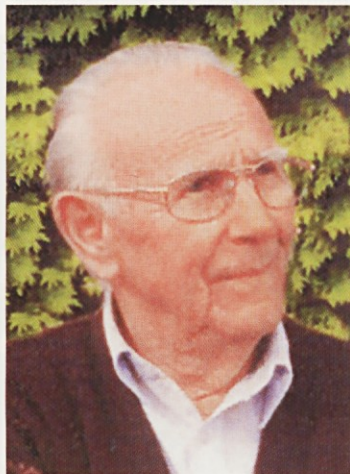
Naši rajni

Aleksander ACKOVIČ, rojen 20. novembra 1923 v Gorenji Straži, se je od nas poslovil v bolnišnici sv. Janeza v Genku 10. oktobra. Bil je cenjen in priljubljen član slovenske skupnosti v belgijskem Limburgu. V upravnem odboru Slovenske katoliške misije je bil od vsega začetka. Požrtvovalen je bil ob vseh pripravah na slovenske prireditve. Bil je član Slovenskega katoliškega društva Slomšek in tudi član njegovega upravnega odbora. Sodeloval je pri izgradnji in obnovah stavbe Slovenske katoliške

misije, celo v Bruslju se je udeleževal obnove stavb našega Pastoralnega centra. V desetih letih najinega poznanstva se ne spominim, da bi izostal od slovenske maše v Genku ali v Eisdu na posebne praznike. Tudi k šmarnicam je redno prihajal.

Njegova posebna skrb so bili bolniki, ostareli, osamljeni člani naše skupnosti, saj jih je redno obiskoval in jim rad posvetil veliko svojega časa. Skoraj za vsakega, ki je bil v bolnišnici, je obvestil tudi slovenskega duhovnika.

Vsa leta je bil naročnik Naše luči in zvesti bralec slovenskih knjig.

Pokojni Aleksander Ackovič

Ni mogoče v tem kratkem spominu omeniti vseh lepih lastnosti in dobrih del našega dragega Aleksandra – ali Aca – kakor so ga klicali prijatelji.

Le nekaj dni pred njegovim končnim slovesom sva ga s pastoralno pomočnico Nežko obiskala v bolniški sobi. Bil je še vder in je upal, da se še vrne med nas. Skupaj smo zmolili očenaš in zdravamarijo in sem ga blagoslovil.

Toda bolezen je bila močnejša. Ugasnilo je njegovo plemenito življenje. Njegovi trije otroci so se odločili, da bo njegovo poslednje slovo v dvorani krematorija v najožjem krogu. Pevci zbora Slomšek so sklenili, da v njegov spomin namesto k pogrebu pridejo k prvi naslednji slovenski maši v Genku ob 30. dnevu in mu bodo lepo zapeli, saj je bil njihov velik prijatelj in dobitnik. Mesec dni pred smrtjo je še zadnjič za zbor naročil postrežbo po pevski vaji.

Frančiška (Francka) KALAN, vdova po +Antonu Kavsetu, rojena 30. oktobra 1927 v Škofji Loki, nas je po krajši bolezni zapustila 18. oktobra v bolnišnici sv. Janeza v Genku.

Pokojna Francka Kalan

Naša rajna faranka je bila zelo prijazna gospa. Slišal sem o njej, da ni prenesla, da bi bili ljudje okrog nje skregani. »Če vi ne govorite med seboj, mene ne bo zraven. Jaz se želim pogovarjati z vsemi.«

Dokler je mogla – in če jo je kdo pripeljal v cerkev –, se je udeleževala slovenskih maš in šmarnic. Bila je tudi v pevskem zboru »Naš dom«. Bila je redna naročnica in bralka Naše luči, članica društev »Naš dom« in »Slomšek«.

Zelo rad sem jo obiskoval na domu, saj je vedno pokazala izredno hvaležnost in veselje ob mojem obisku. V njej sem nekako podoživljal prijaznost in duhovno bogastvo svoje mame.

Čeprav nisem več župnik v Belgiji, so me domači povabili, da sem se pridružil p. Pietu, ki je vodil pogrebno sveto mašo, pri kateri so peli nekateri pevci zborov »Naš dom« in »Slomšek« pod vodstvom dr. Francija Novaka.

Veliko nas je, ki bomo drago Francko pogrešali, posebej pa družinica njenega sina Tončija.

Lojze Rajk

V nedeljo, 8. oktobra, je bil za slovensko skupnost v Eisdnu in okolici poseben dan. Praznovali

smo tradicionalni **slovenski dan**. Letos je bilo malo drugače. Program se je začel z sv. mašo že ob 11.30. Pri maši smo se spomnili vseh pokojnih članov društva Slomšek z g. Vinkom Žakljem na čelu. Po maši smo šli v bližnjo dvorano, kjer je bilo kosilo. Med eno in drugo jedjo je bil glasbeni program, ki ga je pripravil zbor Slomšek. Gospod Stani Revinšek je v uvodnih besedah povzel pol stoletja zgodovine Slovencev v teh krajih. Še posebej v zvezi s slovenskim dnevom je vidno, da se skupnost stara in izumira. Pred nekaj desetletji se jih je ob takih priložnostih zbiralo tudi do 700, sedaj pa se jih s težavo zbere 70. Takšen je pač tok zgodovine. Vsaka skupnost ima čas svojega vzpona in svojega upada.

Za bruseljsko skupnost izgleda, da je sedaj prišel čas vzpona. Tudi pri mašah je opaziti, da je vedno več novih mladih obrazov. Vzrok tega je predvsem v dejstvu, da se Slovenija pripravlja na predsedovanje Evropski Zvezi in da se je ekipa na stalnem predstavništvu začela močno krepiti. Kot skupnost bomo ta mesec še posebej spremljali v molitvi bogoslovca Aleka Zwittra, ki bo konec oktobra v Sloveniji posvečen v duhovnika in se bo novembra vrnil med nas, da

nas bo v moči svojega poklica oboževal v duhovnem življenju.

V tednu, ko smo praznovali vse svete, je v Bruslju potekal velik cerkveni kongres s predavanji, koncerti, nastopi, pričevanji in oznanjevanjem na ulicah. Cilj tega cerkvenega dogajanja je humanizacija mesta. To ni posamezni dogodek, vezan na Bruselj, temveč je vezan na spodbudo petih kardinalov, ki so med seboj bolj povezani in ki so se skupaj zavedali, da je treba nekaj storiti za poglobitev duhovnega življenja v mestih. Tak kongres je do sedaj že bil v Parizu, v Lizboni in na Dunaju. Prihodnje leto bo v Budimpešti. Čeprav se je veliko Slovencev te dni vrnilo v domovino, smo se nekateri udeležili vsaj nekaterih prireditev. S. Metka Kos FMM, ki študira v Lillu, je celo pomagala pri neki dejavnosti.

V Luxemburgu se je pokazalo, da je sprememba urnika zelo dobrodošla. Ljudem je veliko bolj ugodno priti k maši v nedeljo zvečer kot v soboto popoldne. Katja Kožuh nam je s svojim glasbenim znanjem omogočila, da smo prvič imeli spremljavo kitare.

V oktobru je bila tudi presenetljivo dobra udeležba vernikov pri maši v Charleroiu. Večina članov skupnosti je sicer že zelo v letih, a do-

Slovenski dan v Eisdnu

kler jim moči dopuščajo, radi pridejo na ta posebni slovenski trenutek sredi njihovega valonskega življenja.

P. Franček Bertolini DJ

PARIZ

24. septembra je slovenska skupnost v Parizu dostojno in pristrčno počastila 90-letnico sestre Cirile KNAFELC, doma iz Novega mesta, ki je dolga leta delovala med najmlajšimi v župniji kot katehistinja in tudi kot učiteljica slovenskega jezika. Navzoča pa je bila tudi pri vseh ostalih opravilih, še posebno je bila blizu msgr. Čretniku, ki ga je na njegovi težki začetni poti tudi podpirala.

Srečanje smo pričeli v kapeli sv. Terezike, kjer smo se zbrali pri slovesni evharistični daritvi in litanijah. Srečanje je trajalo kar dve uri in je bilo popestrjeno z lepim

Sestra Cirila v živahnem razgovoru pri častni mizi v župnijski dvorani v Châtillonu

petjem, igranjem na orgle in flavto ter izvrstnim sodelovanjem laikov pri sooblikovanju evharistije kakor tudi otrok pri procesiji darov. Med navzočimi so bili nekateri bivši otroci sestre Cirile ter odlični gostje s slovenskega veleposlaništva v Parizu, dr. Janez ŠUMRADE in svetovalec g. Gregorij RODE z družino. Tega srečanja se je udeležila tudi osemčlanska delegacija iz merlebaške slovenske župnije. Med mašo pa je v daljšem nagovoru sestra Cirila podala najpomembnejša doživetja v svojem redovniškem življenju na francoskih tleh, vse to je bilo močno povezano s slovensko skupnostjo še za časa kardinala

Martyja, ko je bil g. Čretnik še kaplan, pa vse do zadnjih let bivanja v skupnosti. Trpljenje in veselje se je prepletalo v objemu vere in upanja, da bo jutrišnji dan boljši od današnjega ...

Po maši je prejela iz rok župnika KAMINA posebno priznanje in zahvalo g. nadškofa Alojzija URANA, potem se nas je čez sto prijateljev in gostov zbralo v župnijski dvorani Jožeta FLISA. Levji delež priprave dneva sta ob pomoči sorojakov prenašali družini VIČIČ in VALANT. Po uvodnem pozdravu župnika je spregovoril tudi dr. Janez ŠUMRADA, ki je na ta dan tudi prvič uradno obiskal našo slovensko župnijo. Med dobrim kosilom so se vrstile čestitke in Anino deklamiranje lepe pesmi NEMIR avtorice Lidije NOVAK iz Kalifornije:

*Bila narcisa bi na kraški senožeti,
plavica med zorečim žitom.*

*Za slovo jeseni zadnja še ciklama,
in med zimo dren košat.*

*Za prvo cvetje na pomlad
drobni cvet rumeni.*

*Lastovka, ki na pomlad se vrne,
samotni netopir poletnega večera.*

Sestra Cirila je pogumno upihnila 90 svečk na lepi torti.

Veselo zaključno rajanje po dvorani J. Flisa v Châtillonu

V jesenskih dneh najraje kos pri domačiji.

In na zimo škorec v nemirni jati.

*Svoboda v domišljiji,
polet lastnega nemira.*

Sanjam se predati.

Doma sanjam se predati

Srcu dobro dene ...

Zapela je tudi gospa Minka Blašon ob klavirski spremljavi Simona VIDMARJA. Poleg ljudskega petja, cerkvenih in narodnih pesmi je za dobro razpoloženje prispeval tudi g. Slavič s harmoniko. Ker zaradi števila udeležencev celodnevne srečanja v sredini dvorane ni bilo prostora za ples, je ljudstvo veselo rajalo ob robu dvorane. Sestra Cirila je bila kljub napornemu dne-

vu vidno vesela in zadovoljna - srečna. Skupnost pa je naredila korak naprej v iskanju poti do sočloveka in s tem tudi do Boga. Še enkrat, sestra Cirila, vse najboljše ob 90. obletnici in hvala za zvestobo redovniškemu poklicu in slovenskemu narodu na francoskih tleh, vsem pa, ki ste na ta dan velikodušno sodelovali, iskrena zahvala!

8. oktobra je v kapeli sv. Terezike prejela **zakrament sv. krsta Enola VIČIČ HAJDINJAK**. Staršem, ki so se tako lepo potrudili, da so za ta lep družinski dogodek zbrali tako veliko število udeležencev tega slavlja, pristrčna zahvala in obilo božjega blagoslova pri nadaljnji

Zakrament sv. krsta je prejela Enola Vičič.

človeški in duhovni oskrbi male Enole.

V 98. letu starosti nas je 7. oktobra 2006 za vedno zapustila redovnica Franciška iz Višnje Gore na Dolenjskem.

Iz samostana "Franciscaine Missionnaires de Marie" v Marseilleu, kjer je preživela večji del svojega redovniškega življenja, smo jo po slovesni sv. maši pospremili k večnemu počitku na pokopališče sv. Petra. Vsi, ki smo jo poznali, jo bomo ohranili v lepem spominu.

FREYMING - MERLEDACH

Društvo JADRAN je obhajalo svojo 40. obletnico v dveh delih. Najprej 1. oktobra popoldne v cerkvi sv. Mavricija v Freymingu, kjer je nastopilo šest pevskih zborov. Kulturni nastop je trajal več kot dve uri in pol. Zbranih je bilo okoli 500 obiskovalcev. V nedeljo, 22. oktobra, pa so se zbrali najprej pri slovesni službi božji v slovenski kapeli svetega Jožefa. Med odličnimi gosti so bili: g. Zorko PELIKAN, dr. Janez ŠUMRADA - veleposlanik iz Pariza ter zastopniki krajevnih francoskih političnih oblasti. Popoldne so se ob 15. uri zbrali pri zaključnem delu v dvorani v

Hombourg-Hautu. Navzočih je bilo prek tisoč obiskovalcev in prijateljev. Za kulturno bogastvo, ki ga goji društvo JADRAN, se najlepše zahvaljujemo in mu čestitamo. Hvala tudi za vse nastope ob naših slovenskih romanjih v Habsterdick in drugih pomembnih dogodkih našega slovenskega življenja. Še na mnoga leta!

Jože KAMIN

Folklorna skupina Jurovčan z vokalnim kvintetom Završki fantje

tami: kruh, krofi, rogljički, keksi, domači prijatelj, kruh kot posoda za golaž. Golaž so pomagale skuhati mamice nogometašev, za kar jim prav lepa hvala, za postrežbo so skrbeli nogometaši. Da grla niso ostala suha, se je točilo Slavinčevo vino in laško pivo, za ples in dobro voljo je poskrbel ansambel Rimljani. Skratka – bil je lep večer in prireditelj je zopet lepo uspela. Veseli smo bili obiska, saj je prišlo veliko mladih.

Gostje iz Slovenije so spali v Slovenskem domu, saj Brglez ne podpira le slovenske župnije pač pa z organiziranimi obiski podpira tudi Slovenski dom. Za vse smo njemu in njegovi družini iz srca hvaležni!

Dekanovih 70 let

Naslednjo soboto, 28. oktobra, smo skupaj z župnijo sv. Matije v naši cerkvi sv. Elizabete naknadno praznovali sedemdesetletnico dekana Edgarja Kotzurja. Rojstni dan je sicer praznoval že 25. junija, a letnica še vedno drži, zato smo izjemno pobudo in potezo Antona Bačovnika, predsednika ŽPS Slovenske katoliške misije, da mu pripravimo presenečenje, z veseljem podprli. ŽPS je pripravil čudovit program, ki so ga popestrile gostje iz Ilirske Bistrice ŠKUORKE, ki so pele pri skupni maši, ki jo je vodil dekan Kotzur, pele so tudi kasneje v veliki dvorani.

Program se je prepletal s čestitko in običaji iz domovine, ki so jih

Gostje bistriške Škuorke, doma iz Ilirske Bistrice na Primorskem.

BERLIN

Brglezov večer

V soboto, 21. oktobra, smo v organizaciji SKV Berlin (Slowenischer Katholischer Verein), nogometašev pod vodstvom predsednika Mitja Zakrajška in podjetnika Romana Brgleza z Vranskega pripravili že tradicionalni Brglezov večer. Tokrat je poln avtobus gostov iz Slovenije vodil Romanov sin Tomaž s prijateljico, v glavnem so bili to nagrajenci poletne nagradne igre ZVESTOBA SE NAGRAJUJE, ki jo kupci Brglezovih prodajalnih že dobro poznajo. Z njimi je pripotoval tudi mlad narodnozabavni ansambel Rimljani.

Gostje so si ogledali Berlin, zvečer pa so se skupaj z berlinskimi Slovenci zbrali v cerkvi sv. Elizabete. Pri maši so vsi sodelovali z ljudskim petjem, tudi Rimljani so zapeli lepo Marijino pesem. Večer se je nadaljeval v veliki dvorani, kjer se je pekarna Brglez predstavila z odličnimi domačimi specialite-

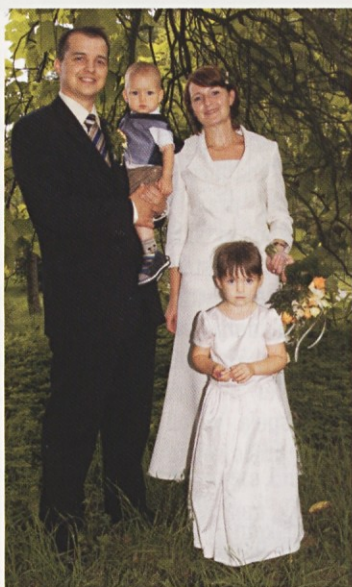

G. Bačovnik, predsednik župnijskega pastoralnega sveta, in g. Edgar Kotzur (na desni)

Predsednik SKV Mitja Zakrajšek in predsednik veteranov Nova Gorica g. Špacapan

predstavila dekleta skupine ŠKUORKE. Nemci so bili zelo navdušeni, ko so povedale, da hodijo k starim ljudem, poslušajo, kaj in kako pojejo in to potem same posredujejo naprej v pesmi in besedi ter oblečene v narodne noše. Gospod Kotzur se je zelo veselil, kakor tudi vsi navzoči, ker ni bilo »tujca« in »domačina« med nami, vsi smo bili kot ena velika družina, bratje in sestre. Pripoved ŠKUORK je prevajala Sonja Pukmeister, tako da so lahko vsi vse razumeli. Predsednik ŽPS Anton Bačovnik je imel zelo lep nagovor in je bil ob koncu deležen aplavza z vseh strani, saj je povedal to, kar nam vsem leži na

Silvia in Igor Kolar s hčerko Leonie in sinom Simonom

srcu in si dostikrat ne upamo povedati. Poudaril je ljubezen dekana Kotzurja do nas tujcev in da v katoliški Cerkvi ni in ne sme biti tujca. Skupaj pa lahko premagamo vse ovire časa.

Dekan Kotzur je bil vidno ganjen in hvaležen za naše odkrite besede in videlo se je, da se v naši družbi dobro počuti. Tako smo se njegovega jubileja skupaj veselili ob pristnih domačih jedeh, ŠKUORKE pa so s seboj prinesle potico in domače žganje ter oboje ponudile gostom.

Dekanu Kotzurju pa tudi v prihodnje želimo veliko zdravja in božjega blagoslova pri njegovem delu.

M. Mošnik

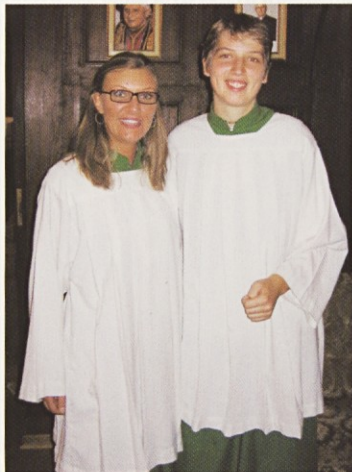
AUGSBURG

Krstne slovesnosti

Katekizem katoliške Cerkve pravi, da je prvi zakrament uvajanja v krščanstvo krst. Dalje pojasnjuje: »Krstiti (grško "baptizain") pomeni "potopiti" v vodi. Krščenec je potopljen v Kristusovo smrt in vstane skupaj z njim kot "nova stvar" (2 Kor 5,7). Imenuje se tudi "kopel prerojenja in prenovljenja po Svetem Duhu" (Tit 3,5) ali "razsvetljenje", ker krščenici postanejo "otroci luči" (Ef 5,8).«

V soboto, 9. septembra, sta v Ravensburgu prinesla h krstu svojega sina Štefana srečna starša, Kerstin in Albin Povžun. Neizbrisni dar božjega otroštva je Štefan prejel v cerkvi St. Jodok. Krstil ga je župnik Roman Kutin.

V nedeljo, 10. septembra, je v Augsburgu prejel zakrament svetega krsta Roman König. Starša, Albert König in Kamilla Grabowski, sta se s svojimi sorodniki in znanci veselila lepo

Ministrantki Neda in Bernardka

Družina Povžun s sinom Štefanom, župnik in najožji sorodniki

Novokrščenec Roman König s sorodniki

Družina Zadravec in družina Liebke

Mešani pevski zbor iz Starš v Ulmu

doživetega krstnega slavlja svojega sina.

Za doživeto krstno slovesnost sta v soboto, 7. oktobra, v Ravensburgu, v cerkvi sv. Christine poskrbeli dve mladi družini. Starši Zadravec in Liebke so stopili skupaj, z župnikom Romanom izdelali program in ga tudi lepo izpeljali. Tako ena kot druga družina sta kopel prerodenja globoko doživljali ob svojem drugem otroku. Obema novokrščencema, Adrijanu Zdravcu in Philippu Liebkesu ter njunima družinama je krstitelj zaželel srečno in lepo bodočnost.

Ulm – nastop mešanega pevskega zbora iz Starš

V nedeljo, 15. oktobra, je pri slovenski maši v Ulmu nastopil

mešani pevski zbor iz Starš. Kraj Starše leži ob Dravi, med Mariborom in Ptujem. Iz pogovora in predstavitve je bilo moč razbrati, da so ponosni na svoje kulturno društvo Alojz Colnarič in domačo župnijo. Nekdo od pevcev je rekel: »Mi redno pojemo v cerkvi in na prireditvah, ki jih organizira društvo, skratka povsod, kjer je priložnost.« Da tam res radi in lepo pojejo, so dokazali pri maši in kasneje v prostorih društva Slovenija ob kavi in pecivu.

Vinska trgateg v Augsburgu

Slovenci se radi pohvalimo, da smo »deželica sonca in grozdja«, kot včasih tudi zapojemo. Da bi podoživeli v veselem vzdušju, kar se običajno dogaja ob zaključku tr-

gatve v kaki zidanici, je postala tradicija, da se pripravi zabava, ki nosi naslov vinska trgateg. Glasba, ples, jedalca in pijača, za vse je bilo poskrbljeno v soboto, 21. oktobra,

Duo Ana in Milan

v Augsburgu. Na žalost je bil tokrat obisk skromen. Toda kdor je prišel, je doživel lep večer. Duo Milan in Ana iz Slovenije sta izvrstno skrbela za glasbo in prijetno vzdušje. Kljub majhnemu številu sta navzoče zvabila na plesišče, tako da je bilo živahno do pol treh zjutraj. Posebna zahvala na tem mestu gre Slovencem iz Ravensburga. Iz najbolj oddaljenega kraja jih je prišlo največ. Bili so čudoviti gostje, živahni plesalci in prijetna družba.

R. Kutin

ESSEN

Ko sem bil nekaj mesecev v duhovniški šoli v Loppianu v Italiji, smo imeli poleg veliko duhovnosti tudi ure fizičnega dela. Vsak je dobil zaposlitev v eni ali drugi skupini. Med sabo smo imeli tudi mlajšega duhovnika iz Lecce, ki je vodil skupino oskrbovalcev prostranega parka in vrta.

Nekega dne je s svojimi prijatelji izvedel »pogumno« delo. Izkopali so več let staro vrbo in jo presadili nekaj metrov stran od bazena ... Seveda se ni nikoli več pobrala. V naravi pač ni pametno presajati starega drevesa.

Spomin na župnika + A. Zaplotnika ob prvi obletnici (Hamm)

Drugače pa je v sveti katoliški Cerkvi ali povejmo nazorneje. Včasih je nujno presaditi tudi kakšen malo starejši »štor«. Tako se je zgodilo z mano v tem letu. Iz lepo cvetočega in obetavnega vrta v Beneluksu sem bil »presajen« na prostranstva slovenskih vrtov, gozdov, velikih mest ... v Nemčiji – v Severnem Porenju in Westfaliji v okviru slovenske župnije Essen, ki združuje rojake kar v petih škofijah s sedmimi milijoni prebivalcev in baje kar 7.000 Slovenci.

V tem primeru »stara vrba« ne sme in nima časa oveneti, saj ima korenine v božji Ljubezni, v gorečnosti do Cerkve, v skrbi za duše zaupanih vernikov.

Z vsem pogumom sem se vrgel v vodo in plavam in migam, kolikor mi pač dovoli načeto zdravje in fizične moči že kar precej amortiziranega starejšega »mladeniča« ali mlajšega »starčka«.

Moj prvi članek s tega dela izseljenške »Slovenije« ne bo tako bogat, kot je bil v novembrski številki Naše luči, ki sta ga pripravila sam naš delegat msgr. Janez Pucelj in diakon Stanko Čeplak. »Presaditev« je že nekoliko vplivala na dodatni stres in uravnovešanje normalne sape ...

Tukaj so farani pripravili slovesni sprejem novega župnika med običajno nedeljsko mašo 8. oktobra. V cerkvi je bilo veliko rojakov – kakšnih 150. Tudi domači nemški župnik se je pridružil pri oltarju. Tako sva somaševala v obeh jezikih. Sledilo je veselo druženje v župnijski dvorani ob bogati postrežbi. Vrele faranke so pripravile veliko peciva. Diakon Stanko je s pomočniki poskrbel, da je bilo dovolj tudi raznovrstne pijače in da je bila dvorana lepo pripravljena.

V soboto, 4. novembra, je Društvo Bled iz Essna začelo z vrsto vesellic okrog martinovega. Bilo je veselo. Za vzdušje so poskrbeli živahni in odlični muzikanti ansambla »Svit«

Slovenski romarji v Kevelaerju 2006

iz Škocjana na Dolenjskem. In nikomur ni ničesar manjkalo, ne lepega razpoloženja ne okusne hrane ne raznovrstnih pijač, ne razposajenega plesa ne ubranega petja ...

Od obilice dobitkov na srečelovu so po nasvetu župnika gostje kar precej le-teh podarili že za srečolov na binkoštnem srečanju prihodnje leto, ker so zvedeli, da je morebitni dobiček na binkoštnem srečanju namenjen dobrotelosti Slovenske župnije v Essnu.

Letos bo polnočnica v Essnu ob 23. uri in ne ob 23.45.

MOERS

Popoldne istega dne je bila sveta maša v Moersu. Tu je bilo tudi kar osemdeset ljudi. Med njimi je v cerkvi bil tudi nadvse prijazni domači nemški župnik. V pozdravnem govoru mi je zaželel, da bi z veseljem in uspešno vabil in zbiral svoje slovenske rojake, katerim naj bom dobri pastir.

Po maši smo se po mnogih letih premora spet zbrali v Don Bosko Heim k prijateljskemu srečanju. Nemalo smo bili presenečeni ob pogledu na bogato obložene mize, za kar je poskrbel zbor Slovenski

cvet. Ni manjkalo niti glasbe, petja in celo plesa.

Novemu župniku so izročili šopek, kakršnega še živ dan nisem dobil ... Šopek pa je dobil tudi domači župnik, naš diakon, mežnarica in tajnica župnije.

ESCHWEILER

Tudi v tej skupnosti so 22. oktobra po naši redni mesečni maši pripravili zelo prijazen in bogat sprejem. V prijetnem vzdušju sem bil celo pozabil, da me je na tej 130 km dolgi poti »osvetlil«
blisk obcestne kamere (nebodijetrebala!!!), kar se včasih tudi zgodi šoferju, ki naredi trideset in več tisoč kilometrov na leto.

Taki prijazni sprejemi so dragocena podlaga lepih spominov ob začetku novega poslanstva. Doživel sem, da so ljudje hvaležni in veseli ob moji odločitvi, da sem prišel med njih. Imam iskren vtis, da tega koraka in te odločitve nikoli ne bom obžaloval.

NEUS

Izredno lepo in uspešno praznovanje 30-letnice dopolnilne šole slovenskega jezika je v soboto, 28. oktobra, pripravilo društvo »Zvon«

iz Krefelda pod pogumno in uspešno organizacijo gospe Rozine Lovrenčič. Obisk je bil več kot zadovoljiv. Postrežba izredna. »Modrijani«
in »Nino s prijatelji«
so poskrbeli za odlično glasbo in pesem. Med visokimi gosti so bili: kulturna atašejka iz Berlina gospa Monika Kartin, odgovorna za slovensko šolo in kulturo v Nemčiji, nekdanja učiteljica Barbara in Bojan Oman. Še župnika Lojzeta so šteli med take, saj so mi namenili poseben pozdrav in me prosili za par besed. Pa jih je bilo kar nekaj več kot samo par. Na koncu sem citiral kar bl. Slomška: »Sveta vera bodi vam luč ...«

Na takih srečanjih spoznam veliko novih obrazov, se srečam s plemenitimi dušami, ki me vabijo: »Kajne, da boste radi prihajali tudi k nam ...?«
– npr. v Güttersloh, Hilden, Solingen ... Oh, ko bi le bil vsaj deset let mlajši in še, da bi lahko bil na dveh krajih hkrati ... Poleg veliko dobre volje mi odzvanjajo tudi besede pesnika: »Ne le kar velevala mu stan, kar more, to mož je storiti dolžan ...«
Bog daj, da bi bilo tako!

*Tole kroniko sem pripravil –
Lojze Rajk – (Lojze II. Esenski).*

30 let slovenskega dopolnilnega pouka v severnem Porenju – Vestfaliji

V soboto, 28. oktobra, je bila v Neussu velika kulturno zabavna prireditev, posvečena 30. obletnici slovenske šole v Krefeldu in bližnjih mestih. Prireditev je organiziralo slovensko društvo "Slovenski zvon" iz Krefelda ob sodelovanju Urada za Slovence po svetu in številnih sponzorjev.

Gostje so bili: kulturna atašejka slovenskega veleposlaništva v

Otroci se veselijo novega župnika

Spominski sliki učencev in učiteljev

Berlinu gospa Monika Kartin, nekdanja slovenska učiteljica na tem območju Barbara in Bojan Oman, nekdanja slovenska učiteljica v Berlinu, danes voditeljica slovenskih radijskih oddaj na radiu Multikulti (Berlin) in Funkhaus Europa (Köln) Martina Konda, slovenski župnik Lojze Rajk in drugi.

V pozdravnem govoru je predsednica društva Rozina Lovrenčič pozdravila vse goste in še posebej vse nekdanje in sedanje učence slovenskega dopolnilnega pouka.

V pestrem kulturnem programu je nastopila mladinska pevska skupina "Eskala" in zapela naslednje pesmi: Slovenka sem, hudo mušno pesem Nihče ne ljubi kot Slovenec, Ave Marija in Ko angeli te čuvajo.

O zgodovini slovenskega dopolnilnega pouka je govoril slovenski učitelj Dušan Čegovnik. Začetki slovenske šole segajo v leto 1976. 17. januarja 1976 je v Hilden pripotovala prva slovenska učiteljica Zofija Češnovar. Pouk se je začel 8. marca 1976 v Hildnu s štiridesetimi učenci v dveh oddelkih. Pozneje so bili ustanovljeni oddelki

slovenske šole v Essnu in Krefeldu. Slovenski pouk se je razširil po vsej deželi v različnih mestih: Düsseldorfu, Duisburgu, Oberhausnu, Repellenu, Güterslohu, Hückelhovnu, Remscheidu, Solingenu, Wipperfurthu, Kölnu, Wuppertalu in drugod.

Glasbeno sta se predstavila nekdanja učenca iz Krefelda Nino in Patrick Jamnik s svojim ansamblom.

O slovenski besedi in pomembnosti ohranjanja slovenskega jezika v Nemčiji so spregovorili gostje: Monika Kartin, Martina Konda, Bojan in Barbara Oman.

Ob tej priložnosti se je na kratko predstavil nov slovenski župnik na tem območju Lojze Rajk.

Za dobro voljo sta poskrbela ansambla Modrijani in „Nino und seine Oberkrainer“.

Ob 23.30 uri so prišli na oder vsi nekdanji in sedanji učenci s tega področja. Kot spomin na obiskovanje slovenske šole so prejeli zanimive značke v obliki srčka s slovensko zastavo in napisom „Slovenija“. Sledilo je spominsko

fotografiranje 70 učencev in štirih učiteljev.

Spomnili smo se tudi našega bivšega župnika, pokojnega Lojzeta Zaplotnika, ki bi v tem času praznoval svoj 59. rojstni dan. V spomin nanj so vsi v dvorani vstali in zapeli pesem „Lepa si, lepa si roža Marija“.

Druženje Slovencev, Slovenk in drugih gostov iz številnih mest dežele Severno Porenje – Vestfalija je trajalo do zgodnjih jutranjih ur. Prireditve se je udeležilo 350 ljudi.

Dušan Čegovnik iz Essna

FRANKFURT

Kakor je bil letošnji oktober izredno lep in tople, se je z novembrom začelo, lahko bi rekli, značilno novembrsko vreme: nekoliko dežja in ponekod že snega, siva koprena čez nebo, zahodni ali vzhodni veter, ki preganja po tleh ali po zraku listje sem ter tja. In tako se je zlati oktober prelevil v sivi november.

oktober ...

Oktober je bil seveda v znamenju tako šolskih počitnic kakor odsotnosti mnogih zaradi trgatve. Na pr-

Pogrebni obred ob pokopu zemeljskih ostankov Frančka Prijatelja na ljubljanskih Žalah.

vo novembrsko nedeljo, ko imamo v Frankfurtu mašo popoldne in kateri sledi srečanje v dvorani, smo imeli pred seboj seznam trisotih članov naše župnije (žal pa ne v dvorani), ki so v zadnjih petih tednih praznovali rojstni dan. Nekateri so poslali samo zastopnike (ženo ali mamo), drugi se nočejo niti prikazati pri maši ali v dvorani; med sabo pa smo imeli vendarle oba Čehova, Elizabeto in Franca, ki sta konec oktobra in v začetku novembra praznovala rojstni dan. Ob njunem praznovanju smo nazdravili tako njima kakor tudi vsem drugim tako 'boječim in sramežljivim'.

in november

Na praznik vseh svetih (v Hessnu je delovni dan) smo imeli večerno mašo in bogoslužje za rajne. Po drugih skupnostih, kjer imamo slovensko mašo, pa smo to liturgično opravilo imeli na zadnjo oktobrsko nedeljo. Poleg tistih, ki so zemeljsko bivanje zapustili v tem letu, smo se spomnili zlasti še pokojnih duhovnikov naše župnije (zanje smo imeli na praznik tudi

sveto mašo). Ob tem velja zapisati, da so sredi septembra na ljubljanskih Žalah pokopali zemeljske ostanke našega pokojnega župnika dr. Frančka Prijatelja in njegovih staršev, ki so jih prepeljali iz Argentine. V začetku januarja bo minilo namreč tudi 35 let od njegove prezgodnje smrti.

V oktobru je preko prijavnne službe prišlo sporočilo, da je v Mainzu sredi julija umrla 58-letna Matilda Lorber, ki je bila rojena na Štatenbergu. Kaj več o njej in njeni prezgodnji smrti pa nam žal ni znano. Naj počiva v miru.

rem

Nagrobna plošča z napisom o pokojnem kletarju Stanku Rijavcu v Frankfurtu

HAMBURG

Lepo jesensko cvetje, sadeži ter poljski pridelki, ki so bili dekorativno razporejeni po stopnicah pred oltarjem sv. Bonifacija, so nam naznanjali zahvalno mašo, pri kateri smo se zahvalili Bogu za vse dobroto, ki so jih pridne človeške roke to leto pridelale na njivah in vrtovih.

Po maši je sledilo druženje v skupnih prostorih, kjer smo sedli k skrbno pripravljenim in bogato obloženim mizam. Zahvalne besede, ki jih je župnik Dori povedal ob tej priložnosti, so segale v uho in srce: »Darovi naznanjajo, kako so nam le-ti potrebni po telesu in po duši. Ta skupnost je že velika. In da bi takšna tudi ostala, se zahvaljujem vsem, ki to skupnost oskrbujete z darovi.«

Kar trem slavljenkam rojstnih dnevo smo v mesecu oktobru stisnili roke in jim zapeli zdravice. Jana, Liane in Betina pa so se počutile srečne v družbi, ki ceni njihovo darežljivost in delovno po-

Martina in dr. Marko Dvořák

Liane, Betina in Jana so slavile rojstne dneve

moč ob vsaki priložnosti v tej skupnosti. Bog vas živi, vse naše žlahtne rožice!

15. septembra je bila v Berlinu premiera dokumentarnega filma »Slovenci v Berlinu«, v katerem sta slovenski režiser Roman Schikorsky in Nemec Mark Poepping domiselno in resnično prikazala delovno, kulturno in zabavno življenje Slovencev, ki že kot tretja generacija živijo v Berlinu. Ker je župnik Dori vedel, kako radi bi si prišli vsi ta film ogledat v Berlin, vendar zaradi prezasedenosti Slovenskega doma to ni bilo mogoče, je organiziral projektor in filmsko platno. Po dobri večerji smo si preuredili pro-

store v kinodvorano ter si skupaj ogledali želeni film. Izredno zanimivo in lepo je bilo prikazano tudi delo našega »Don Camilla – Dorija«, kateremu ni bil zaman podeljen »Bundesverdienstkreuz« tedanjega (sedaj že pokojnega) predsednika države, Johannesesa Raua. Spoznali smo tudi delo učiteljice slovenskega dopolnilnega pouka Jerneje Jezernik in radijske napovedovalke Martine Konda, ki pripravlja slovenske oddaje z aktualnimi poročili iz Slovenije in sveta za Slovence v Nemčiji. Polurno oddajo je možno slišati vsako nedeljo zvečer ob 20.30 na radiu Multikulti (RBB Berlin) in Funkhaus Europa. Marsikaj zani-

mivega bi lahko napisali o tem dokumentarnem filmu, vendar upamo, da ga bodo slej ali prej imeli priložnost videti vsi Slovenci širom sveta. Slovenski skupnosti v Berlinu pa želimo še mnogo lepih in ustvarjalnih let, česar jim z njihovimi sposobnimi voditelji in pridnimi sodelavci zagotovo ne bo težko uresničevati.

Skupni izlet nas je v mesecu oktobru vodil v staro trgovsko mesto Lüneburg, nedaleč od Hamburga. Mesto, ki je že v srednjem veku obogatelo s trgovanjem največje dragocenosti, soljo, je oskrbovalo skoraj celo Skandinavijo in šele leta 1980 prenehalo s tovrstno dejavnostjo. Zanimiv je bil ogled muzeja soli ter starega dela mesta (Altstadt), ki je biser severnonemške opečne arhitekture. Številčne zgradbe iz pozne gotike in renesanse pričajo o nekdanjem bogastvu tega slikovitega mesteca ob reki Ilmenau. Zelo lep in nepozaben pa bo ostal sprejem ter pogostitev, ki smo ju doživeli pri naših rojaki Mariji in Ivanu Koscu, ki v tem mestu nudita dobro hrano in udobno počutje v njihovih lepih restavracijah. Boglonaj, Marija in Ivan, za vse!

Dobrodošli smo bili na domu Marije in Ivana Kosca v Lüneburgu.

INGOLSTADT

Nürnberg, slovenski dan

V soboto, 21. oktobra smo obhajali v naši župniji vsakoletni praznik slovenski dan; to naše osrednje župnijsko praznovanje je tokrat bilo v Nürnbergu. Ob 17.00 je bila v cerkvi sv. Štefana slovesna maša. Somaševali so msgr. Janez Pucelj, gospod Leopold Ovsenek in domači župnik Stanko Gajšek. Gospod Pucelj se je v mašnem nagovoru naslonil na božjo besedo 29. navadne nedelje in nas od površnosti našega vsakdanjega življenja, ki išče predvsem prva mesta, popeljal na Jezusovo pot v Jeruzalem, ki vodi preko trpljenja v slavo; na tej poti nismo sami, imamo namreč »velikega duhovnika, ki ima sočutje z našimi slabostmi«. Pri maši je pel zbor Krila iz Ljubljane, s svojim ubranim in občutenim petjem so povzdignili naše misli v duhovna obzorja. Lepo pa so z molitvijo in petjem sodelovali navzoči verniki.

Po maši je bila slovesnost v župnijski dvorani, ki jo je lepo pripravila skupina dvanajstih sodelavcev na čelu s Katiko in Lojzetom. Najprej smo popili kavico in se odžejali.

Nato je bil kulturni program. Za uvod je naš ministrant iz Erlangna, Florian Hrovat, lepo zaigral dve skladbi. Zbor Krila pod vodstvom Mojce Oblak nas je s skrbnim izborom pesmi popeljal na krilih od Prekmurja do slovenske Istre; pesmi je povezoval Jure Sešek z duhovitimi zgodbami iz slovenskih ljudskih pripovedk.

Temu je sledilo družabno srečanje z razvedrilnim programom. Za ples in dobro počutje je igral ansambel »Dvojčici z Janezom«. Vesna in Vlasta pa sta poskrbeli tudi v odmoru za veselo razpoloženje; prišli sta med nas ter igrali in z nami peli. Skupina rojakov iz Ingolstadta se je okrog enih po polnoči poslovila in odpeljala z avtobusom domov; rajanje v dvorani pa je trajalo še naprej.

Prisrčna hvala vsem, ki so sodelovali pri maši: duhovnikom, ministrantom, pevcem, organistki, bralcem in vsem navzočim vernikom. Topla zahvala vsem, ki ste pripravljali praznovanje v dvorani in po slovesnosti pospravljali za nami. Zahvala tudi tistim, ki ste se posvetili našim gostom. In seveda ne nazadnje zahvala vsem, ki ste

prišli na praznovanje in ste s seboj prinesli dobro voljo in veselje, kajti če nimaš veselja v srcu, ga tudi na veselici ne boš dobil. Stokrat boglona! vsem!

Pokojni Anton Orlač

V soboto, 28. oktobra je ob 20.00 v bolnišnici sv. Jožefa v Regensburgu po težki bolezni umrl naš rojak Anton Orlač. Rodil se je 5. septembra 1944 v haloški vasi Gruškovec v revni družini osmih otrok, ki so se v težkih časih zaradi splošnega pomanjkanja razšli po svetu. Tone je osnovno šolo obiskoval v Cirkolanah. Zaradi pomanjkanja sredstev pa ni mogel nadaljevati poklicnega šolanja, ampak je ostal doma. Po odsluženi vojaščini je štiri leta delal v gradbenem podjetju Granit v Slovenski Bistrici, nato pa je leta 1969 odšel v Nemčijo, v Neutraubling, kjer se je zaposlil v kovinskem podjetju Händler. Tone je bil samotar, zapiral se je v svoj svet in ni zahajal med ljudi. Zadnja leta je bil brezposeln in pred dvema letoma je težko zbolel; rak na pljučih se je hitro širil in mu je črpal življenjske moči. Zadnje tedne njegove bolezni so ga redno obiskovali in spremljali njegovo

Nürnberg. Blagoslov ob koncu praznične maše.

Bralc Boris bere berilo.

Zbor Krila poje na prireditvi v Nürnbergu.

odhajanje naši pridni rojakinji Andreja in Pija. Gospod, daj mu večni pokoj.

Stanko G.

MANNHEIM

Skoraj se je že iztekla doba petdesetletnikov, le še redki čakajo na abrahama. Vse pogosteje se vrstijo praznovanja dobe, v kateri se že resno prešteva leta ali celo mesece do upokojitve. Konec oktobra je to starostno dobo šestdesetih let dočakal Martin Žohar, doma iz okolice Ptuja, živi pa blizu Mannheima, v Brühlu. Za Našo luč je poziral skupaj s Francem Geršakom, doma blizu Krškega, ki je to življenjsko obdobje dočakal v

Mannheimu že v juniju, ter Mimico Kamenšek, ki smo jo predstavili že v prejšnji številki. Da ne bi preveč tarnali o zdravstvenih težavah, so si raje nadrobili pelina v vino, ki so ga brez težav popili. Tako so dokazali, da jim tudi kak drugačen pelin v življenju ne more do živenga. Vsi trije so poleg še drugih sodelavcev pripravljali martinovanje, dokler je to bilo še smiselno. Zdaj že nekaj let ni več možno, saj je želja po zabavi pri mnogih popustila in ne bi bilo več dovolj obiskovalcev. Se bo pač treba zgedovati po Nemcih in se začeti organizirati v klube seniorjev. Če ni več toliko potrebe po plesu, bo pa čedalje več potrebe po druženju s prijatelji ob prijetnem kramljanju in obujanju spominov, pa tudi

V Vöhrenbachu v Schwarzwaldju je Luka prvič videl Miklavža.

kakšnem izobraževanju, primerenem za to življenjsko dobo.

Nova učiteljica

Ker so priljubljeni učiteljici Dragici Ahej dodelili poučevanje v novih, oddaljenih mestih in ji je na našem področju ostal samo še Rauental, smo za Mannheim, Schwenningen in Freiburg dobili novo učiteljico Nino Pugelj, ki je doma iz Kočevja. Zdaj spoznava posebnost poučevanja slovenskega jezika v Nemčiji, ko več ur prebije na voznjah z vlakom, kot ima potem na voljo časa za poučevanje nekaj otrok, ki pridejo k pouku. Toliko otrok, kot jih je videla na drugo oktobrsko nedeljo v Herbolzheimu, bo najbrž redkokdaj videla v šoli. Cvetka Schmidt je namreč pripeljala k

60 letniki Martin Žohar, Mimica Kamenšek in Franc Geršak so si nadrobili pelina v vino

Del družine Cvetke Schmidt z učiteljico Nino Pugelj v Herbolzheimu

slovenski maši poleg svojih najmlajših štirih otrok še tri druge otroke, za katere skrbi kot za svoje, ker njihovi starši niso sposobni skrbeti zanje ali pa sploh več ne živijo. Ima najlepši poklic: biti mama svojim desetim otrokom in še mnogim drugim, ki jih je sprejela v rejo ali v začasno varstvo. Njihovo veliko družino bomo podrobneje predstavili v eni prihodnjih številkih.

J. M.

MÜNCHEN

Poroka. Zevstobo pred Bogom in ljudmi sta si obljubila domačin Wolfgang Spiebl in Lucija Tomšič iz naše slovenske farne skupnosti. Priči pri poroki sta bila ženinov oče Alois Spiebl in nevestina sestra Veronika Tomšič, ki je za to slovesnost prišla iz Trsta, kjer živi s svojo družino. Poročni obred je vodil krajevni župnik, pel pa je naš župnijski zbor. Somaševal je seveda tudi slovenski župnik Marjan, ki je v svojem imenu in v imenu slovenske skupnosti pozdravil vse svate in novoporočencema zaželel, naj bo njuna družina deležna blagoslova in mnogoterih božjih milosti. Tako niso ostali brez domače besede tisti gostje, ki ne poznajo najbolje nemškega jezika. Navzočih je bilo prav veliko sorodnikov in prijateljev tako z ženinove kot z nevestine strani.

V slovenski skupnosti smo se zelo veselili te poroke, saj je Lucija dobro znana med nami, ker je veliko pomagala v naši župniji. In upamo, da bo še naprej. Obiskovala je slovensko šolo, sodelovala v mladinski skupini, kasneje je velikokrat pripomogla s svojim polklicnim znanjem pri župnijskih prireditvah. Ponosni smo nanjo, saj je zaradi svojih sposobnosti do-

bila zelo ugledno službo. V Freisingu je odgovorna za jedilnico v nadškofijski ustanovi, kjer je tudi svetemu očetu Benediktu XVI. pogrnila mizo ob zadnjem obisku v Nemčiji.

Župnijska šola. Že mesec dni poteka v naši župnijski hiši spet slovenska sobotna šola. Mimo pričakovanj se je nenadoma spet pojavilo nekaj novih učencev. Da bi bolje spoznali jezik svojih staršev ali le enega od njih in da bi zvedeli še kaj o Jezusu in spoznali molitve in bogoslužne obrede v slovenščini. Mamice in očetje se zavedajo, da brez vere ni pravega življenja in ne večne sreče. Tako je ob določenih sobotah spet prav živahno, veselo in razgibano v našem domu. Otroci to naredijo sami po sebi in ni se jim treba posebej prizadevati za to. Nekoliko težje je zanje pri učni snovi. Vendar tudi tam gre vse lepo naprej s potrpežljivostjo in skupnimi močmi. Naši učitelji se zares z veseljem trudijo in treba je posebej poudariti samo za 'en velik bog-lonaj'. To nam je v posebno veselje in smo jim od srca hvaležni.

Novoporočenca Lucija in Wolfgang

STUTT GART

Pastoralni utrinki iz Oberstenfelda

Ena od enajstih skupnosti slovenske župnije v Stuttgartu se zbira v cerkvi Srca Jezusovega v Oberstenfeldu. Slovenska maša je vsako četrto nedeljo dopoldne. Za poživitev skupnega življenja rojaki iz te skupnosti enkrat ali celo dvakrat na leto poskrbijo za skupno nedeljsko kosilo. Tako je bilo tudi v nedeljo, 22. oktobra. Po maši ob 9. uri, ko smo praznovali misi-jonsko nedeljo, smo se zbrali v župnijski dvorani in preživeli nekaj prijetnih ur ob petju, dobri volji in seveda ob dobrotah z žara. Mojstri iz Oberstenfelda znajo pripraviti odličnega pečenega prašička. Slike vam bodo povedale še več.

Praznik 200-letnice stolne cerkve sv. Eberharda v Stuttgartu

V nedeljo, 29. oktobra je bil v Stuttgartu velik praznik. V stolni cerkvi sv. Eberharda smo obhajali 200-letnico te cerkve in obenem 200-letnico razglasitve verske svobode v deželi Baden-Württemberg. Slovesno mašo je ob 10. uri vodil škof Gebhard Fürst. Po maši je bila slavnostna prireditev v dvorani deželne banke pri glavni železniški postaji. Program so oblikovale skupnosti katoliških priseljencev: Italijani, Hrvatje, Portugalci in Slovenci. Slovenska župnija je nastopila z zborom Obzorje, ki je odlično zapel dve slovenski pesmi in požel velik aplavz ter navdušil poslušalce. Zaplesala je tudi folklorna skupina SKD Triglav iz Stuttgarta. Lokalni mediji so o nastopu poročali z občudovanjem in navdušenjem.

Začetek novega šolskega leta za otroški vrtec in sobotno šolo

Cerkveni pevski zbor Obzorje pred nastopom ob prazniku 200-letnice v Stuttgartu

Folklorna skupina po nastopu na prazniku 200-letnice v Stuttgartu

Slovenski župnijski otroški vrtec v Stuttgartu je spet začel delovati.

V soboto, 21. oktobra, je Slovenski dom v Stuttgartu spet zaživel. Otroci so se zbrali v treh skupinah: najmlajši so v župnijskem otroškem vrtcu, mlajša skupina šolarjev je kar številna, vodi jih župnik sodelavec in katehet Igor Krašna, starejša skupina šolarjev je sobotne učne ure izkoristila za katehezo o svetem krstu. Po enourni pripravi so bili namreč navzoči pri krstu Teje Rojko. S tem so v živo spremljali obred svetega krsta in podoživljali svoj vstop v Kristusovo Cerkev. Prvo srečanje otrok vrtca in šole se je nadaljevalo s skupnim kosilom v Slovenskem domu.

Kostanjev piknik

V soboto, 14. oktobra, je SKD Slovenija-Stuttgart skupaj z župnijo organiziralo prijeten kostanjev piknik v Brühlu pri Baden-Badnu. Kostanjev je bilo zares veliko, dobre volje in prijetnega druženja tudi. V lepi lurški kapeli blizu kraja, kjer je potekal piknik, so udeleženci sobotnega izleta imeli priložnost biti tudi pri maši, ki je ob lepem dnevu in v lepi naravi izzvenela kot zahvala dobremu Bogu Stvarniku.

Romanje k Ave Mariji na praznik vseh svetih

Kot vsako leto so se tudi letos v sredo, 1. novembra ob 15. uri v Marijinem romarskem svetišču Ave Maria v Deggingnu zbrali številni rojaki. Praznično sveto mašo je vodil župnik sodelavec iz Stuttgarta, Igor Krašna, ki je navzoče pomenljivo nagovoril o vsebini praznika vseh svetih. So-maševali so še msgr. Janez Pucelj, župnik iz Augsburga gospod Roman Kutin in upokojeni župnik Ciril Turk. Za praznično vzdušje je na orgle igral organist Damjan Jejčič iz Stuttgarta. Kot vsako leto

Slavlenci v Bad Urachu (od leve proti desni) Franc Breganski – 70 let, Stanka Drobnič, Sonja Arčnik Adamič z družino

Novokrščena Teja Rojko s starši in botrom

Krst Levina Vincenta Schulza in Kala Dominika Lambergerja

so tudi letos slovesno zadonele litanije Matere božje.

Krstni slavlji

V soboto, 21. oktobra, je sveti krst v cerkvi sv. Konrada pejala Teja Rojko, drugi otrok družine Mirana in Anite Rojko. Kot smo poročali v dopisu, so krstno slavlje spremljali tudi otroci slovenske veroučne sobotne šole. Teji in njenim domačim želimo veliko božjega blagoslova, družinske sreče in miru.

V soboto, 4. novembra, sta sveti krst v cerkvi sv. Konrada v Stuttgartu prejela Levin Vincent Schulz in Kal Dominik Lamberger. Šlo je za posebno družinsko slavlje, saj sta sestri Janja in Gerosa, rojeni Arko, želeli v slovenski župniji v Stuttgartu krstiti svoja sinova. Gerosa živi s svojim možem Matjažem v Sloveniji, Janja pa s svojim možem Robertom in sinom Paulom v Stuttgartu. Obema otrokoma in njunima družinam želimo veliko božjega žegna, družinske sreče in razumevanja.

Odšli so

Drago Brunec

Drago Brunec se je rodil 13. avgusta 1933 v Dokležovju, v Sloveniji. Že kot otrok je z družino živel v Mariboru. V Nemčijo je prišel leta 1960. Najprej je bil zaposlen v Oberkochnu pri Aalenu, nato je delal v Ebersbachu. Kar 26 let je delal pri firmi Roos in Kuebler v Ebersbachu. Po poklicu je bil orodjar. Svojo ženo je spoznal leta 1964 v Mariboru. Naslednje leto, leta 1965, sta se poročila in v družini so se rodile tri hčerke: Karmen, Diana in Doris.

Pokojni Drago Brunec je dlje časa bolehal na srcu. Štiri leta je hodil na dializo v Esslingen. Nato ga je zadela možganska kap. Pet tednov

Drago Brunec

je ležal v bolnici v Esslingenu, en teden je bil na rehabilitaciji v kliniki Robert Bosch, nato je še en teden prebil v geriatrični kliniki Kenenburg v Esslingenu, zadnjih štirinajst dni pred smrtjo pa je bil doma. Umrli je na svojem domu v Reichenbachu v torek, 19. septembra. Preden je zaspal v Gospodu, ko ni mogel več govoriti, je toplo in občutno klical po imenu svojo vnukinjo Lano. Verjetno mu je ona za nekaj časa podaljšala življenje. Pogreb pokojnega je bil v Reichenbachu 26. septembra.

Ivan Gornik

Ivan se je rodil 5. januarja 1937 v Gori-Krzeti v občini Sodražica. Po težkem otroštvu je leta 1961 odšel v Nemčijo, kjer je bil zaposlen na različnih gradbiščih. Novi dom si je

Pokojni Ivan Gornik

našel v Tuttingenu. Po šestih letih se mu je v Nemčiji pridružila žena Breda s sedemletnim sinom. Sin je pri 24 letih odšel nazaj v Slovenijo. Že pred 12 leti so Ivanu zdravniki odkrili zahrbtno bolezen. Pred enim letom se mu je povrnila. Ko je sin izvedel za to novico, ga je prišel iskat v Nemčijo in mu izpolnil njegovo srčno željo, da bo lahko počival v domači zemlji. Zelo ga pogrešajo njegova žena Breda, njegov sin, posebno pa 13-letni vunk Dejan in 15-letni vnuk Sandi. V imenu slovenske župnije v Stuttgartu izrekamo vsem žalujčim iskreno sožalje in obljubljam spomin pri Gospodu življenja.

Š V E D S K A

Iz življenja rojakov na Švedskem Jubileji 2006: Milan Geld iz Göteborga je v mesecu aprilu praznoval 40-letnico rojstva v krogu svojih domačih, prijateljev in sodelavcev. Gabrijela Karlin iz Landskrone je praznovala 70-letnico rojstva v mesecu oktobru. V mesecu oktobru je praznoval 40-letnico rojstva tudi Milan Žarkov iz Nybra, mož Nataše Bukovec, poročene Žarkov. Abrahama oziroma Saro pa je srečala v mesecu novembru **Fernanda Maria** dos Santos, poročena **Benigar** iz Göteborga.

Imenovanim in vsem tistim, ki so obhajali okrogli življenjski jubilej, slovenski dušni pastir vošči ljubelega zdravja, notranjega veselja in sreče, veliko lepe zakonske ljubezni in družinskega vzdušja. Bog naj vas vse imenovane in tudi

neimenovane jubilate živi na mnoga blaga leta.

Poslednje slovo od Ivana Kralja iz Rösarpa je bilo v torek, 7. novembra, v švedski protestantski cerkvi po švedskem obredu. Pogrebnihi slovesnosti sta se iz Slovenije udeležili tudi žena Ivanovega brata Julija in njena hčerka. Poleg njiju so bili na pogrebu navzoči tudi Slovenci iz Göteborga in Ivanov sosed Štefan Žalik, ki je skupaj z Ivanovim bratom Julijem poskrbel za poslednje maziljenje, ki ga je Ivan sprejel, ko je ležal v komi v bolnici Sahlgrenska v Göteborgu. Slovenski dušni pastir Zvone je hvaležen Ivanovemu bratu Juliju in Štefanu Žaliku, ki sta pomagala, da je slovenski duhovnik mogel podeliti poslednje maziljenje rojaku, ki je bil v smrtni nevarnosti.

Ivanovi ženi Marianne, vsem Ivanovim domačim iz Slovenije izreka slovenski duhovnik iskreno sožalje. Spremljajmo pokojnega rojaka v molitvah in radi naročite sv. maše za pokojnega Ivana.

Pozdrav bralkam in bralcem Naše luči s Švedske

vaš Zvone Podvinski

Svakinja in hči na pogrebu Ivana Kralja

Jubilantka Gabrijele s sestrama
Gustiko in Olgo

Slarljenec Milan Geld je praznoval
40 let

Jubilantka Sara Ferdinanda
Maria Benigar med svojimi

OZNANILA IZ NAŠIH ŽUPNIJ

FRANCIJA

Sv. maše

Mericourt, 24. decembra bo maša ob 16.30.

Pariz, 24. decembra ob 21.30 in 25. decembra ob 11. uri.

Merlebach, 24. decembra ob 18. uri.

Mericourt, sv. Barbara, 2. decembra ob 17.00.

Miklavževanje v Parizu bo 3. decembra; ob 11. uri maša, nato celodnevno srečanje s kosilom in prihodom Miklavža.

Celodnevno srečanje v Merlebachu bo 10. decembra; maša ob 10.00.

NEMČIJA

Svete maše v decembru 2006

STUTTGART, sv. Konrad: 3. (sv. Miklavž: ob 15. uri sv. maša, nato prihod sv. Miklavža), 10., 17. (slavje osebnih in zakonskih jubilejev) in 25. decembra (slovesna maša Gospodovega rojstva) ob 16.30. Na sveti večer, 24. 12., ob 22.00 polnočnica skupaj z nemško skupnostjo. Na novega leta dan, 1. januarja 2007, prav tako sv. maša skupaj z nemško skupnostjo ob 17.00.

BÖBLINGEN, sv. Bonifacij: 3. decembra ob 9.45: sveta maša in prihod sv. Miklavža.

SCH. GMÜND, kapela sv. Jožefa: 10. decembra ob 9.30 v Neue Welt.

SCHORNDORF, kapela pri sestrah: v soboto, 16. decembra, ob 17.00, nato adventno-božično srečanje.

AALEN, sv. Avguštin: izjemoma nedelja, 17. decembra, ob 11.00. Priprava na božič.

HB-BÖCKINGEN, sv. Kilian: sobota, 16. decembra, ob 17.00. Priprava na božič.

OBERSTENFELD, Srce Jezusovo: 24. decembra ob 9. uri.

ESSLINGEN, sv. Elizabeta: sv. Štefan, 26. decembra, ob 17. uri: sv. maša in božična tombola.

SLOVENSKI DOM: župnijska pisarna je odprta v torek in petek od 9.00 do 12.00. V torek, sredo in petek tudi od 16.00 do 19.00 ure ter vedno po maši.

SOBOTNA ŠOLA IN ŽUPNIJSKI VRTEC-STUTTGART: v mesecu decembru bo šola: 2. decembra – priprava na sv. Miklavža - in 16. decembra od 10. do 12. ure v Slovenskem domu.

REUTLINGEN

BAD URACH, sv. Jožef: vabljeni v Pfullingen v soboto, 9. decembra, ob 16.45, nato miklavževanje.

PFÜLLINGEN, sv. Wolfgang: v soboto, 9. decembra, ob 16.45. Miklavževanje.

Podrobnejše informacije dobite v mesečni prilogi Naše luči: Med nami povedano.

Konzularni dnevi-Stuttgart, Sophienstr. 25/II so redno 1. in 3. četrtek v mesecu, v mesecu decembru so: 7. in 14. od 9.00 do 12.30 in od 13.00 do 16. ure. Tel: 089/543-98-19.

ŠVEDSKA

Koledar dogodkov: V soboto, 2. decembra, bo miklavževanje v Göteborgsrummet v Göteborgu za začetkom ob 16. uri. Starši, stari starši, prijavite vaše najmlajše ali šoloobvezne otroke za miklavževanje na misijski telefon: 031 7115421. Dobrodošli!

Sv. maše: v nedeljo, 3. 12., bosta sv. maši v **Landskroni** ob 12.30 in v **Malmöju** ob 16.30.

V nedeljo, 10. 12., bosta sv. maši v **Halmstadu** ob 9.30 in v **Helsingborgu** ob 17.00.

V nedeljo, 17. 12., bosta sv. maši v **Jönköpingu** ob 10.00 in v **Göteborgu** ob 16.00.

V soboto, 23. 12., bo sv. maša v **Stockholmu** ob 17.00.

V nedeljo, 24. 12., bosta sv. maši v **Eskilstuni** ob 10.00 in v **Köpingu** ob 16.00.

V nedeljo, 31. 12., bosta sv. maši v **Olofströmu** ob 11.00 in v **Nybroju** ob 16.00 (**pozor, sprememba**)

Sv. maša bo v **Nybroju** tudi na novo leto ob 11. uri. Dobrodošli!

Adventna sv. spoved: zanjo bo priložnost pred sv. mašo v tej ali oni župniji. V Halmstadu in v Helsingborgu bom na razpolago pred sv. mašo. V Göteborgu bo skupna priprava in nato posamična sv. spoved v ponedeljek, 18. 12. 2006, z začetkom priprave na sv. spoved ob 18.00.

Anni Reinhardt:

DOLGO POTOVANJE K TEBI

Tišina je ležala nad malo župnijo z njenimi 900 dušami na prvo nedeljo v maju. Žarki toplega spomladanskega sonca so objemali kraj na tem jugovzhodnem delu Slovenije na meji s Hrvaško, kakor da hočejo prebuditi še dremajoče prebivalstvo. Tu in tam je zapel petelin in ura na zvoniku farne cerkev je odbila že peto uro. Samo župnik Pikel je bil v svoji delovni sobi zamaknjen v molitev pred velikim razpelom. Udarec v zvoniku ga je opomnil, da se že mudi. Pobožno se je pokrižal in vstal s svojega klečalnika. Hitro je odprl okno na severno stran in globoko zajel sveži zrak. Čudoviti duh cvetočega sadnega drevja mu je napolnil nosnice. Od daleč je opazil svojega mladega cerkovnika, ki je že prihajal. Na vse strani je lahko opazoval, kar se je dogajalo, in njegovemu pozornemu očesu ni ušlo ničesar. Nič čudnega, saj je cerkev zgrajena v letih okrog 1275, župnišče in še nekaj pomembnih zgradb je stalo na vzpetini.

Odpravil se je po lesenih stopnicah navzdol, kjer ga je že pozdravljala njegov mali psiček in potrpežljivo čakal na božajočo gospodarjevo roko v začetku dneva. Medtem ko ga je župnik pogladil preko hrbta, ga je pogovarjal: »Dragi moj zvesti prijatelj, malo moraš še potrpeti, saj morava najprej poskrbeti za kokoši.« Pobral je jajca z gnezd, pohvalil pridne živalice in se jim zahvalil s polnim prgiščem žita.

"Pridi, Medo," tako je klical svojega zvestega psa, "greva še k Luku. Tudi ta je lačen, potem pa prideš ti na vrsto." Medo je mahal z repom in obstal na vratih hleva, kajti pred konjem ob jaslih je držal spoštljivo razdaljo. Luka je že čakal na svojega gospodarja; najprej na kocko sladkorja, ki jo je vedno dobil za jutranji pozdrav. "Sedaj še seno in potem dobiš oves. Pa tudi vodo in svežo steljo. Danes je nedelja," je pripomnil župnik, "peljali se bomo na Svete gore." Luka je pokimal z glavo, kot da je vse razumel.

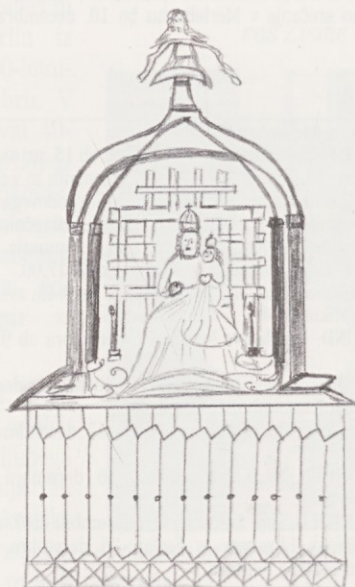
"Pridi, Medo, moram se še preobleči in umiti. Ah ja, svoj obrok dobiš takoj." Vztrajno je čakal lepi beli kuža v veži na svojega gospodarja, ki si je medtem oblačil talar in potem s hitrimi koraki odhitel proti cerkvi, kjer je nekaj pobožnih vernikov v molitvi že čakalo

pred spovednico. Pred velikim oltarjem s podobo svetega Petra, zavetnika cerkve in župljanov, je pokleknil, samo trenutek, nato pa je zavil v spovednico. Na tem koncu Slovenije je bil poznan kot ljubezniv in razumevajoč spovednik in zvest duhovnik.

Ob 6. uri se je začela zgodnja maša. Cerkev je bila polna, kajti večina njegovih župljanov ni opuščala udeležbe pri nedeljski božji službi, čeprav so nekateri morali dve uri pešačiti do farne cerkve.

To jutro je pohvalil mlado in staro, da se niso ustrašili dolge poti, da dajo čast svojemu Bogu. "Človek lahko še tako skrbi in dela," je poudaril, "vendar brez božjega blagoslova ne uspe ničesar. Prinesimo sedaj pred Boga velike in male stiske preteklega tedna in prosimo ga za odpuščanje." Ljubezen do Boga in do njegove nebeške matere Marije je našla pri njegovi maši vedno zelo velik poudarek. Preden je potem odšel iz cerkve, je naprosil svojega cerkovnika Ivana, naj brž napoji konja in ga vpreže.

Gospodinja Marija, že v jeseni svojega življenja, je čakala s pripravljenim zajtrkom, tokrat s sveže praženo kavo in mlekom in kruhom. »Marija, tvoja kavica danes diši odlično,« ji je zaklical župnik v kuhinjo. »Danes je vendar nedelja, gospod župnik,« je odvrnila. Z užitkom je pospravil zajtrk, kajti mudilo se je že. Stara stenska ura, podedovana od ljubljene matere, je odbila čas odhoda. Ivan je medtem pospravil po cerkvi in je bil že na poti k Luku, da ga napoji. Pri tem se je popraskal po glavi in se pogovar-

jal sam s seboj: »Treba je reči, da je to živinče res velik gospod, ko pije sam iz lastnega vedra! Moj Bog, vedno znova pozabljam, da je Luka konj mojega župnika. Da da, tebi gre res dobro, Luka, bolje kot marsikateremu faranu v naši župniji. Takšno oskrbo, kot jo imaš, ti marsikdo lahko zavida. Pridi, dovolj si pil, moram te vpreči.« In Luka se je po tej kratki nedeljski pridigi vdal svojemu oskrbniku.

»Pridite, gospod župnik! Sicer bomo prepoznali,« je zaklical v župnišče. »Da, da, že hitim!« je odvrnil župnik. »Samo še oblečem se primerno. Talar mi je na vozu samo v nadlego. Odmakni se stran, Ivan, danes daj meni vajeti v roke.« »Prav rad, gospod župnik.« »Hi, potegni Luka, danes se peljemo spet na Svete gore.« Že so se zaslišali udarci kopit v enakomernem taktu. Sem in tja jima je na ozkem in jamastem kolovozu nasproti pripeljal kakšen avto. Luka je bil tega navažen, ker je poznal pot tja in nazaj. Od maja do oktobra je svojega gospodarja vozil na Svete gore k ljubljeni nebeški Materi. Župnik in tudi njegov cerkovnik sta jo imela tako rada, da sta po dolgem zimskem premoru komaj čakala, da se spet zapeljeta k njej.

Gostilničar male hribovske gostilnice ju je že od daleč opazil in ju kakor vedno pristrčno pozdravil. »Brr!« je župnik ustavil Luka in oddal vajeti Ivanu. Mudilo se mu je, kajti romarji s Hrvaške so prihajali v številnih skupinah k svoji Materi in Gospe s Svetih gor in on, njihov duhovnik, mora biti danes ves in samo zanje tu. Na srečo je hribovski gostilničar že odklenil lepo baročno cerkvico in jo okrasil s svežim cvetjem.

Na sredini cerkve, zgrajene davnega leta 1275, stoji prestol in Mati božja z Jezuškom v naročju na njem v ornatu kot kraljica. Ob vsakem prazniku nosi posebno obleko: belo, modro ali rožnato svilen o grinjalo. Okrog njenega prestola gorijo številne prošnje in zahvalne sveče različnih velikosti. Vedno, kadar je župnik prestopil cerkveni prag, je najprej postal pred njenim prestolom in počastil božjo Mater: »Pozdravljena, Marija, ti si polna milosti in Gospod je s teboj. Oh, prosi za nas uboge grešnike.« Zazdelo se mu je, kot da se mu je danes nasmehnila v svojem lepem modrem oblačilu.

Pohitel je k spovednici, kjer je že čakala cela vrsta romarjev nanj, njihovega ljubeznivega spovednika. Sam pri sebi je pomislil, kako bo danes vse to zmogel, toliko ljudi v tem kratkem času. »Gospod, stoj mi ob strani in pomagaj mi!«

Med spovedovanjem so romarji molili rožni venec in veliko jih je poklekovalo pred prestolom božje Matere

Dolgo potovanje. Knjižna izdaja v nemščini

s solzami v očeh. Drugi pa so polni zaupanja k njej prinašali bolne otroke.

Ivan je prepustil Luka v oskrbo gostilničarju in mu izročil tudi vrečo z ovsom. Bilo je kakor vedno doslej, kajti bili so dobri prijatelji in vedno pripravljeni na medsebojno pomoč. S svežnjem ključev v roki je končno stopil v cerkev tudi Ivan, kjer so ga romarji že željno pričakovali. Ludje so prinašali darove za obnovo božjega hrama, naročali so maše za pokojne svojce in kupovali razglednice. Natančno je zapisoval vse v zvezek, čeprav je bila njegova pisava okorna in komaj čitljiva, kajti pisanje ni bilo njegova odlika.

Odprl je zidno omaro, kjer so bili shranjeni vsi mašni predmeti in je pripravil vse za obhajanje presvete evharistije. Iz predala je vzel sveže opran in zlikan prtček za kelih, belo palo in velum, pateno z veliko hostijo za duhovnika in napolnil ciborij z malimi hostijami. Potem je nesel vse na glavni oltar, pokleknil je pred tabernakljem, kolikor je le mogel globoko sklonjen, razprostrl korporal na oltarni mizi in postavil nanj mašni kelih s pateno in prtčkom ter vse pokril z velumom. Zraven je postavil ciborij s hostijami. Desno na

oltarju je postavil na pladnju vrčka z vinom in vodo. Nato je pripravil še knjige in jih odprte postavil na mizo v zakristiji.

Potem ko je prižgal sveče, je potegnil debelo vrv pred glavnim vhodom. Doli v dolino je zadonel glas velikega Marijinega zvona in vsakdo je vedel: sedaj se dogaja nekaj prav posebnega gori na Svetih gorah. Božja brezmejna ljubezen je navzoča na oltarju.

V pridigi, ki je bila ta dan v hrvaškem jeziku, se je župnik ozrl na stisko povojnega časa, ki je bila tedaj še vedno zelo velika in je romarjem priporočil zgled božje Matere Marije. »Pomislite, moji dragi romarji, potem ko ji je angel izročil veselo novico, jo je takoj zapustil in ni vedela, kako se ji bo vse to zgodilo. Vsekakor ni vedela, kako bo šlo z njo naprej. Kaj bo rekel Jožef, ki mu je bila zaročenka. Razlika med njo in nami je ta, da je Marija brezpogojno zaupala in se je počutila zavarovano v božji ljubezni. Mar mislite, da je bilo zanj lahko v Betlehemu, ko naj bi rodila, pa ni imela ničesar, da bi otroka povila. Svojega ljubljenega sina, ki ji ga je napovedal celo sam angel, je morala položiti v jasli in samo Jožef ji je mogel pomagati, ki pa je imel z vsem tem najbrž precej težav (saj ni bil on oče.) In kasneje, ko je Jezus odrasel, ga mnogokrat ni mogla razumeti. Pomislite samo na svatbo v Kani: Žena, kaj hočeš? Moja ura še ni prišla, ji je rekel; vendar je ona, mati, vedno stala ob njem.

Prav gotovo starši pogosto ne razumejo svojih otrok v njihovem stremljenju po boljšem življenju in prostosti. Ve, matere in vi, očetje, nosite svoje otroke vedno v srcu in jih tako prinašajte pred božjo Mater, pred Mater nas vseh. Ona je kot dragocen diamant, shranjen v božji ljubezni in je zato velika zagovornica in priprošnjica vseh pred njo zdihujočih ljudi. Kdor vanjo zaupa in se ji popolnoma izroči, bo otrl njegove solze z materinsko ljubeznijo. V veri prepustimo sebe temu, kar Bog hoče in ne kakor bi jaz hotel. Mi ljudje smo nagnjeni k temu, da Bogu naročamo, kaj naj stori in smo potem razočarani, ko se zgodi povsem nekaj drugega. Kako pa je bilo to pri božji Materi? Ali si morete predstavljati, moji ljubi romarji, kako je gledati svojega ljubljenega otroka, ko visi na križu, in obenem verjeti v Boga, ki nas vse ljubi?

Priznam, da je po človeško to nemogoče. Vedeti morate, če Bog trpljenje dopušča, potem daje tudi moč, da človek to prenese. Zaupajmo v božjo pomoč in prinašajmo svoje prošnje in stiske po ljubečem Marijinem srcu našemu Gospodu in Odrešeniku, da bi

On to v svoji ljubezni in usmiljenju obrnil v dobro. »Po teh besedah so hrvaški romarji na vse grlo zapeli marijansko pesem.

Bogoslužje je bilo pravkar končano, ko je veliki Marijin zvon naznanil poldne. Župnik je takoj začel peti Angel Gospodov v slovenskem jeziku in nihče mu ni oporekal. Dolgo potem je ostal v osebnem pogovoru s svojo ljubljeno nebeško Materjo, dokler ni Ivan vse pospravil po cerkvi.

Nato sta skupaj odšla doli h gostilničarju. »Kot po navadi?« je vprašal ta ob njunem prihodu. »Tako kot vedno,« je odgovoril župnik. S tem je bil naročen kozarec vina, zrezek in krompirjeva solata. In to je veljalo tudi za Ivana, ki je jedel na župnikov račun.

Ko sta spet sedla na voz, je župnik prepustil vajeti svojemu cerkovniku. »Tu imaš. Luka tako in tako sam pozna pot domov.« Ob prihodu domov pa sta prejela prav lepo pohvalo, tako cerkovnik Ivan kot Luka. Župnik je bil zadovoljen s seboj in z vsem svetom. »Ah, Ivan, če ne bi imel tebe!« »Je že dobro, gospod župnik, saj sem zares rad pri vas, končno sva oba v službi enega in istega Gospoda.«

Župnik Pikel je prevzel župnijo svetega Petra leta 1952 skupaj z romarsko cerkvijo Naše ljube Gospe na Svetih gorah. Ivan je bil tedaj star 18 let in še vedno zvest ministrant. Živel je (doma) s svojo materjo na majhni kmetiji, oddaljeni 45 minut hoje od župnijske cerkve. Odraščal je brez očeta, ker se je ta oženil z drugo žensko. Tako je bil rojen na podstrešju in kljub silni revščini ga je mati imela zelo rada. Ko je malo odrasel, ji je ljubezen vračal s tem, da je pomagal pri kmečkih delih, kolikor je le zmožel. Pridelka je bilo preveč za umret in premalo za živeti. Na nadaljnje šolanje ni bilo mogoče misliti. Zato je župnik mlademu Ivanu zaupal vedno več nalog, ki jih je opravil zelo uspešno.

Neke nedelje, ko sta se spet vrnila s Svetih gor, ga je župnik vprašal, če bi hotel postati cerkovnik. Ivana je nenaдна ponudba zmedla. »Jaz, cerkovnik?« je odvrnil vprašljivo. »Da, Ivan, menim, da si primeren za to, čeprav si še zelo mlad. Škof v Mariboru mora seveda dati privoljenje za to. Vendar samo, če ti hočeš.« »In če sprejemem, gospod župnik?« »Potem si prijavljen in socialno zavarovan in nekaj plačila boš tudi dobil. Ne veliko. Vendar sčasoma se bo že nekaj nabralo. Jaz ne zmorem več vsega tega dela. Tvoja mati pa mora seveda tudi privoliti.«

Se nadaljuje

DELAVNOST

Lučka je zadovoljna sama s seboj in glasno razlaga, da se sliši po celi hiši: »Mama, ves dan sem pospravljala predale v svoji sobi.«

»Zelo dobro. Pridna si kot mravljica. Gotovo se ti bo to delo obrestovalo, saj boš spet našla svoje stvari, ko jih boš iskala in boš zadovoljna vsakokrat, ko boš prišla v urejeno sobo.«

DOBER DELAVEC JE TISTI, KI Z VESELJEM OPRAVLJA SVOJE DELO IN KO GA KONČA, JE ZADOVOLJEN

»Priden ko mravljica.« Luka poskuša igrati mravljico pri opravljanju domačih del v stanovanju: pospravi posteljo, očisti čevlje vsem članom družine, pripravi in pospravi mizo za kosilo ali večerjo, pripravi zajtrk za vse, pomije posodo, se zadolži za recikliranje gospodinjskih odpadkov in vse razporedi, kamor spada, pomaga tam, kjer ga prav ta dan potrebuje oče, mama, brat ali sestra ... Vsak dan nekaj, pa je zadovoljen.

NAREDIMO SKUPAJ MOZAIK

Potrebujemo leseno desčico približno 20 x 20 cm, univerzalno lepilo, papir, svinčnik ali flomaster, razne barve kamenčkov, fižolčkov ali drugih stvari.

Na list nariši preprosto risbo, ki ti je všeč. List prilepi na desčico. Potem prilepi fižolčke ali kamenčke na mesto, ki ustreza njegovi barvi. Če uporabljaš organske stvari, boš moral pri lepljenju uporabiti še fiksir.

601A0 Dragi rojaki! Za Vašo SELITEV v domovino se Vam toplo priporočamo. – Naš naslov: Gebr. HORŽEN, Möbel-transporte, Herderstraße 36, D-40721 Hilden pri Düsseldorfu. (Telefon 02 1 03 / 44 5 62). – Informacije dobite pisno ali po telefonu v slovenščini ali nemščini.

ZNAMKE VSEH VRST! Dragi prijatelji misijonov, iskreno se Vam zahvaljujem za vse znamke in telefonske kartice »Telekom«, ki sem jih prejel v tem letu za misijonske potrebe. Z Vašo zavzetostjo in pomočjo se ta akcija nadaljuje, zato se še enkrat toplo priporočam vsem tistim, ki bi radi na ta način pomagali našim skrbnim misijonarjem.

Obenem pa želim vsem veliko veselja za božične praznike, naj nam novorojeno Dete prinese mir in naj nas ta mir in veselje spremljata skozi vse leto 2007.

Franc Saksida ul. Biasoletto 125 — 34142 Trst Trieste Italija.

NAROČNINA – NAŠA LUČ – 2007

Evropska zveza	27,00 EUR
Švedska	248,00 SEK
Švica	42,00 CHF
Velika Britanija	18,00 GBP
USA	34,00 USD
Kanada	39,00 CAD
Avstralija	44,00 AUD
Hrvaška	198,00 HRK

Zanimive slovenske povezave po svetu

Zamejci na internetu

miran.pecenik.com/ts/zamejci/index.htm

Katoliška Cerkev v Sloveniji

www.rkc.si

Mariborska škofija

mb.rkc.si

Vlada Republike Slovenije

www.sigov.si

Koroški tednik NEDELJA

www.nedelja.at

Katoliški tednik DRUŽINA

www.druzina.si

Mesečnik OGNJISČE

www.ognjisce.si

Izseljensko društvo SLOVENIJA V SVETU

www.drustvo-svs.si

GLAS SLOVENIJE iz Avstralije

www.glasslovenije.com.au/

glas-slovenije.htm

Slovenske mladinske organizacije

v ARGENTINI

www.sdo-sfz.com.ar

Novi glas, tednik Slovencev v Italiji

www.noviglas.it

VEČER, časnik

www.vecer.si/

Slovenska tiskovna agencija

www.sta.si

RTV Slovenije

www.rtvsl.si

DELO, časnik

www.delo.si

Dnevne novice

www.siol.net

Zanimiva spletna stran s slikami iz

Vojvodine in Slovenije

community.webshots.com/user/janezmu

ali o zavodu v madžarščini:

www.emmausz.com

Iskalnik

<http://www.najdi.si/>

Telefonski imenik v Sloveniji

<http://tis.telekom.si/>

Slovenska turistična agencija

<http://www.slovenia-tourism.si/intro/>

Oddaja Slovincem po svetu in domovini

<http://radio.ognjisce.si/oddaje/ssd.php>

Slovar slovenskega knjižnega jezika

<http://bos.zrc-sazu.si/sskj.html>

Dobrodošli doma

<http://www.creativ.si/tourist/>

Mohorjeva družba Celje

<http://www.mohorjeva.org/>

Gorenjski glas

<http://www.gorenjski.glas.si/>

Ministrstvo za šolstvo in šport

<http://www.mszs.si/slo/>

Pristojne prijavitne službe v evropskih državah marsikaterega našega izseljenca še vedno vodijo kot jugoslovanskega državljan, čeprav ima le-ta slovenski potni list. Sprememba vpisa državljanstva pač ni avtomatična, zato preverite sami na prijavnem uradu svojega bivališča, ali je vpis državljanstva pravilen. Predstavite svoj novi potni list in zahtevajte, da vas vpišejo pod kodo 131, ki je oznaka za Slovenijo. Marsikje z začudenjem ugotavljamo, kako malo slovenskih državljanov objavljajo različne statistike.

Oglas sme obsegati največ 50 besed. Cena oglasa je 20 EUR za enkratno objavo. Vsaka beseda od 50 dalje stane 0,50 EUR. Celoletna objava z isto vsebino je 150 EUR. Z večkratno zaporedno objavo narašča tudi popust. Oglase sprejemamo do 5. v mesecu za naslednjo izdajo. Plačilo pri poverjenikih, slovenskih župnijah ali na uredništvu.

NAŠA LUČ Glasilo Zveze slovenskih izseljenskih duhovnikov, diakonov in pastoralnih sodelavcev v Evropi za verska, kulturna in narodna vprašanja

Izdajatelj in založnik: DRUŽINA, SI-1000 Ljubljana, p. p. 95 • **Glavni urednik:** Janez Pucelj, München, Nemčija • **Odgovorni urednik:** Ljubo Bekš, Ljubljana • **Uredništvo:** Naša luč, Poljanska c. 2, SI-1000 Ljubljana, tel.: 01/438-30-50, faks: 01/438-30-55 • **Uprava:** Krekov trg 1, SI-1000 Ljubljana, tel. 01/231-32-41, E-naslov: beksl@siol.net, E-naslov: zveza-sid@msn.com

NAROČNINA (v valuti zadevne države): Evropska zveza 23 EUR • Slovenija 5.000 SIT • Švedska 210 SEK • Švica 35 SFR • Velika Britanija 15 GBP • Avstralija 39 AUD • Kanada 36 CAD • ZDA 28 USD • Hrvaška 174 HRK

V ceno izvoda je vračunan 8,5 % DDV. • Revija izhaja tudi s finančno pomočjo Ministrstva za kulturo.

Naročnino lahko plačate pri poverjenikih ali na upravi. **Transakcijski račun pri NLB d.d.:** 02014-0015204714, DRUŽINA, d.o.o., s pripisom za Našo luč, IBAN SI56020140015204714, SWIFT LJBAS12X • **Devizni račun pri NLB d.d.:** 01000-0000200097-140-7100-1189115. • Nove naročnike sprejemajo poverjeniki in uprava. **Oblikovanje in grafična priprava:** TRAJANUS, d.o.o., Kranj • **Tisk:** Formatisk, d.o.o.

ZVEZA SLOVENSKEH IZSELJENSKIH DUHOVNIKOV, DIAKONOV IN PASTORALNIH SODELAVCEV V EVROPI

ANGLIJA

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA LONDON
62, Offley Road, LONDON SW9 0LS
T/F (*44) 020. 7735 6655
spletna stran: <http://home.btconnect.com/skm-London/>
župnik: **Stanislav Cikaneč**
e-naslov: cikaneč@msn.com

AVSTRIJA

SLOVENSKE PASTORALNI CENTER DUNAJ
Einsiedlergasse 9-11, 1050 WIEN
T (*43) 01. 5442 575, F (*43) 01. 5442 575 13
župnik in delegat: **Anton Štekl**

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA LINZ
župnik: **Anton Štekl** (glej Dunaj)
informacije: **Anton Zore**, T 07. 3230 4588

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA GRADEC
Mariahilferplatz 3, 8020 GRAZ
T (*43) 0316. 7131 6924
župnik: **p. mag. Jože Lampret**

SLOVENSKA ŽUPNIJA VORARLBERG
Kirchweg 6, 6841 MÄDER, Vorarlberg
T (*43) 05. 5236 2166, F (*43) 05. 52 36 21 666
M (*43) 066. 4526 0667
župnik: **Janez Žagar**

SLOVENSKA KAT. MISIJA SPITTAL
Drau Marienkapelle, Villacherstr., SPITTAL
župnik: **mag. Jože Andolšek**
Št. Primož 65, 9123 Št. Primož
T (*43) 042. 3927 19

BELGIJA - NIZOZEMSKA

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA EISDEN
Guill. Lambert laan 36, 3630 EISDEN
T/F (*32) 089. 7622 01, M 0476. 8621 60
župnik: **p. Franček Bertolini**
e-naslov: francesco.bertolini@rkc.si

SLOV. PASTORALNI CENTER BRUSELJ
Av. Couronne 206 Ixelle, 1050 BRUXELLES
T/F: (*32) 02. 6477 106
župnik: **p. Franček Bertolini**
e-naslov: francesco.bertolini@rkc.si

FRANCIJA

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA PARIZ
3, Impasse Hoche, 92320 CHATILLON
T (*33) 1 42 53 64 43,
župnik in delegat: **Jože Kamin**
e-naslov: kaminjoseph@aol.com

SLOVENSKA KAT. MISIJA MERLEBACH
14, r. du 5 Decembre, 57800 MERLEBACH
T (*33) 03. 8781 4782,
T mlin (*33) 03. 8701 0701
župnik in delegat: **Jože Kamin**,
e-naslov: kaminjoseph@aol.com,
duhovnik v pokoju: **Anton Dejak**
9, rue Saint Gorgon, 57710 AUMETZ
tel. (*33) 03. 8291 8506

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA NICA
6, rue Vernier, 06000 NICE
T (*33) 04. 9388 5851
župnik: **Stefan Čukan**

HRVAŠKA

SLOVENSKA KAT. SKUPNOST ZAGREB
oskrbovana iz Slovenije. Informacije:
dekan **Anton Trpin**, T (*386) 07. 3380 015
Trubarjeva 1, 8310 Šentjernej
e-naslov: zupnija.sentjernej@rkc.si

ITALIJA

SLOVENSKA KATOLIŠKA SKUPNOST RIM
Via Appia Nuova 884, 00178 ROMA
T (*39) 06.7184 744, F 06. 7187 282
rektor **msgr. dr. Jožko Pirc**
e-naslov: rettore@slovenik.it

SLOVENSKA KAT. SKUPNOST MILANO
cerkev Corpus Domoni, ul. Canova 4
župnik: **Karel Bolčina**, T (*39) 0481. 21849
M 0338. 1958 889, F 0481. 5192 17
Trg sv. Andreja 1/a, 34170 Gorica/Italija
e-naslov: donkarel@tiscali.it
informacije: **K. Donno**, T 02. 3800 8218

NEMČIJA

SLOVENSKA DELEGATURA
Liebigstr. 10, 80538 MÜNCHEN
T (*49) 089.2193 7900, M 0173.9876 372
F (*49) 089. 2193 79016
e-naslov: zveza-sid@msn.com
delegat: **msgr. Janez Pucelj**
e-naslov: jpucej@msn.com

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA BERLIN
Kolonnenstr. 38, 10829 BERLIN
T (*49) 030. 7845 066, T 030. 7881 924
F 030. 7883 339
spletna stran: www.skmberlin.de
župnik: **Isidor Pečovnik**
e-naslov: dori@skmberlin.de

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA ESSEN
Bausemshorst 2, 45329 ESSEN
T (*49) 0201. 3641 513
T/F (*49) 0201. 3641 804
spl. stran: www.slovenskija-essen.de
župnik: **Alojzij Rajk**
T (*49) (0)173/340.82.95
e-naslov: irajk@hotmail.com
alojzij.rajk@rkc.si
diakon: **Stanislav Čepak**
e-naslov: ceplak@gmx.de

za Slovence v nadškofiji Köln
odgovoren delegat **Janez Pucelj**
pomaga **Martin Mlakar**

SLOVENSKA KAT. ŽUPNIJA FRANKFURT
Mathildenstr. 30 a, 60599 FRANKFURT
T (*49) 069. 6365 48, F 069. 6330 7632
spletna stran: www.skg-frankfurt.de
župnik: **Martin Retelj**
e-naslov: martin@skg-frankfurt.de

SLOVENSKA KAT. MISIJA MANNHEIM
Römerstrasse 32, 68259 MANNHEIM
T (*49) 0621. 285 00, F 0621. 7152 106
Spl. stran: www.skm-mannheim.de
župnik: **Janez Modic**
e-naslov: janez@skm-mannheim.de

SLOVENSKA KAT. MISIJA INGOLSTADT
Aventinstr. 25, 85051 INGOLSTADT
T (*49) 0841. 590 76, T/F 0841. 9206 95
župnik: **Stanislav Gajšek**
e-naslov: skm.in@t-online.de

SLOVENSKA KAT. MISIJA STUTTGART
Staffenbergstr. 64, 70184 STUTTGART
T (*49) 0711. 2328 91, M 0178. 4417 675
F (*49) 0711. 2361 331
spletna stran: www.skm-stuttgart.de
župnik: **dr. Zvone Štrubelj**
e-naslov: zvones@gmx.de
župnik-sodelavec: **Igor Krašna**
Am Lehenweg 18, 70180 Stuttgart
tel. (*49) 0711. 3417 720
e-naslov: januarij@hotmail.com

SLOVENSKA KAT. MISIJA AUGSBURG
Klausenberg 7c, 86199 AUGSBURG
T/F (*49) 0821. 979 13, M 0173.5937 313
župnik: **Roman Kutin**
e-naslov: roman.k@oleco.net

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA ULM
Olgastralße 137, 89073 ULM
T (*49) 0731 - 272 76
župnik: **Roman Kutin**, (glej Augsburg)
voditelj: **dr. Marko Dvofak**
e-naslov: marko.dvorak@t-online.de

SLOVENSKA KAT. MISIJA MÜNCHEN
Liebigstr. 10, 80538 MÜNCHEN
T (*49) 089. 2219 41, F 089. 2193 79016
e-naslov: slowenischsprachige-mission.muenchen@erzbistum-muenchen.de
spletna stran: www.skm-muenchen.de
župnik: **Marjan Bečan**
e-naslov: mbecan@erzbistum-muenchen.de
pastoralni sodelavec **Slavko Kessler**
e-nasl.: skessler@erzbistum-muenchen.de

SRB IJA

SLOVENSKA KAT. SKUPNOST BEOGRAD
Hadži Milentija 75, 11000 BEOGRAD
T (*381) 11 308 55 85, F (*381) 11 308 55 84
župnik: **msgr. Jože Hauptman**

ŠVEDSKA

SLOVENSKA KAT. MISIJA GÖTEBORG
Parkgatan 14, 411 38 GÖTEBORG
T/F (*46) 031. 7115 421,
spletna stran: www.slovenskamisija.org
župnik: **Zvone Podvinski**
e-naslov: zvone@kristuskonungen.se
zvone.podvinski@rkc.si

ŠVICA - LIECHTENSTEIN

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA ZÜRICH
Hallwylstrasse 60, 8004 ZÜRICH
T (*41) 044.3013 132, M 079. 7773 948
F (*41) 044. 3030 788
spletna stran: www.slovenskija.ch
župnik: **mag. David Taljat**
e-naslov: taljat.david@econophone.ch

40. obletnica društva Jadran v Freyming-Merlebachu

Nagovor slovenskega veleposlanika dr. Janeza Šumrade

Gospod Zorko Pelikan iz urada za Slovence po svetu

Gostje in verniki pri zahvalni slovenski maši v Merlebachu

Domače srce kot darilo katoliške misije društvu

Pogled na zbrano občinstvo v cerkvi sv. Mavricija v Freymingu

Kulturni nastop zbora Jadran - Freyming 1. Oktober 2006

Ansambel okrogli muzikanti je poskrbel za dobro vzdušje

Delni pogled na tisočglavo množico pri zaključni prireditvi

Zaključni del srečanja 22. Oktobra v Hombourg-Hautu

436 676 2006

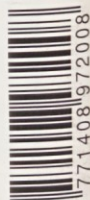

920061157,10

COBISS ©

ISSN 1408-9726

9 771408 972008